

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Γ' — Τεύχος 112
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1917

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,”

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Διὰ τοὺς Διδασκάλους	Δραχμαὶ	12.—
Διὰ τὴν ΑΜΕΡΙΚΗΝ		»	8.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ		Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ		Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ		Σελίνια	10.—
		Δρ. Χρ.	12.—

*Ἐκδοσίς ἐκλεκτῆ γενικῶς Φρ. χρ. ἢ Δραχ. 25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὁδὸς Μενάνδρου 83.—ΑΘΗΝΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: “ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,” - ΑΘΗΝΑΣ

Πάν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Πάν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχοῦν ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεῦχος δρ. 1.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπὸ τὰ ἄνθη τοῦ κακοῦ: **Γεωργίου Σημηριώτη**.—Τὸ ἔργον τῆς Βασιλείσσης μᾶς: **Εὐγενίας Ζωγράφου**.—Τοῦ φωτὸς τὰ θύματα: «**X**».—Τὰ Ἡμερολόγια: **Πολυδώρου Κ. Χατζηδημητρίου**.—Περὶ τὴν προτομὴν τῆς Βασιλοπούλας Ἑλένης: «**X**».—Ὁ Ὀφθαλμὸς.—**Φεβρουάριος 1917**, Γύρω ἀπὸ τὴν πολεμικὴν ζωὴν.—Τὸ ζεύγος Κέννεν - Μπράουν.—Ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι.—Γεωργία καὶ στρατὸς: **Δημ. Δ. Ζωγράφου**.—Καρολίνα Ἰνβερνίτσι.—Ὀκτάβιος Μιμπώ.—Ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ μηνός.—Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐνάπιον τοῦ Βασιλέως.—Συμβουλαὶ διὰ τὰς κυρίας.—Ἀπὸ τὰ περίεργα τοῦ πολέμου.—Ὀλιγόστιχα.—Νεῖα ἐκδόσεις.—Νεῖα βιβλία.

ΚΟΣΜΟΣ: Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τροφίμων.—Τὰ τρόφιμα.—Τὰ συσσίτια.—Ὁ θρύλλος.—Οἱ ἐπίστροτοι.

Τὰ Ὀφθαλμικὰ νοσήματα
θεραπεύονται ἐν τῇ νέᾳ κλινικῇ τοῦ ὀφθαλμολόγου
Σπήλιου Ι. Χαράμη
Π. ὑψηλοῦ. Ὀφθαλμολόγος Σχολῆς Παρισίων κ.λ.π.
Ἀθήναι 27 ὁδὸς Μενάνδρου 27 Τηλέφωνον 654

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων παρατίθενται τὴν ἀρκετὴν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιάριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἀπλῶν εισιτηρίων.

Ἐξ Ἀθηνῶν	Θέσις Α'	Β'	Γ'
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ. 7.65	6.40	3.85
» Ἀργος	Εἰσιτήρ. 15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ. 12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ. 23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ. 18.—	15.—	9.—
» Μεγαλ.	Εἰσιτήρ. 29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ. 21.95	18.30	11.—
» Κυπαρ.	Εἰσιτήρ. 34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ. 27.80	23.20	13.90
» Ἄκρ.	Εἰσιτήρ. 19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ. 13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ. 25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ. 19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ. 37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ. 27.05	15.55	13.55
Ἐκ Πατρῶν			
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ. 12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ. 8.38	6.95	4.15
» Λαγαυὰ	Εἰσιτήρ. 7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ. 4.98	4.05	2.45
» Αἰγιον	Εἰσιτήρ. 5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ. 3.35	2.80	1.70
» Κόρινθον	Εἰσιτήρ. 16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ. 11.—	9.20	5.50
Ἐκ Τριπόλεως			
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ. 13.70	12.25	7.30
	Βιβλιάρ. 9.65	8.05	4.85
» Ναύπλιον	Εἰσιτήρ. 9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ. 6.75	5.60	3.40

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἐρμού ἀρ. 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. & Φ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄφθονον καὶ ποικιλότατον καὶ πολυόμορον καὶ πολυχρόμον ἐμπορικὸν πλοστον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελειότερα ἀσπρόρουχα διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυπόικλιτα κεντήματα καὶ θαντέλλας καὶ τὰς τελευταίας μόδας εἰς ὑφάσματα. Δὲν θὰ σὰς προσελκύσῃ μόνον ὁ πλοστός καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς Καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

6.30 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισίαν, Καλάμας
7.00 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
7.35 π. μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
12.00 μ. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

17.40 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας, Ναύπλιον.
1.45 π. μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ἀθήνας.
6.30 π. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισίαν, Καλάμας, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν.
3.50 μ. μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

7.00 π. μ.	Διὰ Κυπαρισίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Μεγαλόπολιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π. μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.
ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ	
4.50 μ. μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ. μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.15 μ. μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν), Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ. μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισίας, Μεγαλόπολεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

1000 χιλιάμ.	(Α' Θ. Δρ. 90)	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 οο	(Β' Θ. Δρ. 75)	6 μηνῶν
	(Γ' Θ. Δρ. 45)	
25000 χιλιάμ.	(Α' Θ. Δρ. 210)	
	(Β' Θ. Δρ. 175)	διαρκείας
ἐκπτώσις 40 οο	(Γ' Θ. Δρ. 105)	1 μηνῶν

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αί τρεις πρώται κληρώσεις τοῦ 1917 ὤρισθησαν διὰ τὴν 30 Ἀπριλίου (13 Μαΐου) 18 Ἰουνίου, (1 Ἰουλίου) 30 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 31 Δεκεμβρίου, 1917

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,200,000 ΚΕΡΑΗ

Κέρδη ἐκάστης τῶν κληρώσεων

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 400,000. Παρέχονται κέρδη εἰς 1,000 γραμμᾶτια ἀξίας δραχμῶν 200,000.
Ἐκαστον ἀκέραιον γραμματίου τιμᾶται δρ. 4, δυνάμενον νὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρα τέταρτα γραμματίους τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

Κέρδη		Δραχμαὶ	Ἐν δλω
1	εἰς	80,000	80,000
1	εἰς	20,000	20,000
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1,950	ἀπὸ	40	78,000
2,000			200,000

Δι' ἐκάστην τῶν κληρώσεων ἐκδίδονται ἴδια ἀκέραια γραμμᾶτια, πωλούμενα ἀντὶ τεσσάρων δραχμῶν, ἰσχύοντα δι' ὅλην κληρῶσιν τὸ κέρδος καὶ δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέταρτα γραμματίου, τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἑκάστον καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Ἄμοιβαί, ὧν δὲν ἐζητήθη ἡ πληρωμὴ ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως, παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πρὸς μεταπώλησιν διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος, κατόπιν ἐιδικῆς μετὰ τοῦ Ἰπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφωνίας, γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν, παρέχεται ἔκπτωσης ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν 15 τοῖς $\frac{1}{100}$, εἰς δὲ τοὺς ἀγοράζοντας διὰ μιᾶς ἐπὶ προκαταβολῆ τοῦ τιμήματος γραμμᾶτια ἢ τιμήματα γραμματίου ἀξίας χιλίων δραχμῶν τοῦλάχιστον παρέχεται ἔκπτωσης 10 τοῖς $\frac{1}{100}$, καὶ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς ἐπιτετραμένους τὴν πώλησιν γραμματίων καὶ τιμημάτων γραμματίου, παρέχεται ἔκπτωσης 5 τοῖς $\frac{1}{100}$.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον Λαχείων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθὼν Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος
Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάριου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1916—31 Ὀκτωβρίου 1916

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔτη	Λίτρα ἐνευκαί
1915—1917	85.239.178
1914—1916	118.513.534
1913—1915	113.083.023

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμός	Ἐπίλοιπον	
1915—1917	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθούσης κινήσεως	15.238.700	3.479.100	8.759.600
1914—1916	» » » »	63.026.600	42.002.300	21.024.300
1913—1915	» » » »	73.836.500	43.589.000	30.247.500

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ

Ἔτη	Εἰσαγωγή	Ἐξαγωγή	Ἐπίλοιπον
1915—1917	18.672.781	3.842.195	14.830.586
1914—1916	11.248.655	3.555.815	7.692.840
1913—1915	32.378.800	6.045.391	25.333.409

ΔΑΝΕΙΑ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ ΔΕΛΤΙΩΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Ἔτη	Ἐνεχυριάσεις	Ἀναλήψεις	Ἐπίλοιπον
1915—1917	320.500	320.500	2.451.900
1914—1916	9.300.800	6.848.900	

Σημειώσεις.—Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν ἐνευκαίων 85.239.172 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν ἀνεκαθάριστοι διασαφήσεις, παρὰ τὸ τελωνεῖο Πατρῶν τὴν 31 Ὀκτωβρίου εἰς λιτρ. ἐνετ. 5.220.500 μικτοῦ βάρους.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Νοεμβρίου 1916.

SALON FEMINA
LAZ. THEODOSSIOY
 COIFFEUR DES DAMES
 NIKIS 10 ATHENES
ONDULATION MACRÉE
 CACHMPOINE

POSTICHES D'ART

FRISURE NATURELLE

CHEVEUX GARANTIS

TRINTURE ORIENTAL

STEINS O RIENTAL

STORES LIMITED

PREMIÈRE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ

VÊTEMENTS POUR HOMMES et ENFANTS

ROBES, MANTAUX E. T. C. POUR DAMES et FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie Lingerie, fines Articles de Blanc, Chapelierie,
Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs ect.

LE CAIRE, ALEXANDRIE. TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT,
SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA et STAMBOUL).

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΤΕΪΝ LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ἐνδύματα, ἔπανωφόρια κτλ. διὰ κυρίας καὶ κοράσια.

Εἶδη πλεκτικῆς, ὑποκάμισα, ἀρώματα, χερσόνια, εἶδη ψιλικῶν, ὅλα τὰ εἶδη
ἔσωρροῦχων πολυτελείας ἢ μὴ, εἶδη δερμάτινα, ὑποδήματα, καπέλλα,
εἶδη ταξειδίου, εἶδη μόδας, ἄνθη κ.τ.λ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (Γαλατὰ καὶ Σταμπούλ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Ι'.

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1917.

ΤΕΥΧΟΣ 112

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΩΤΣΑΡΗ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

Σὰν ὄνειρο μαρμάρينو, ἔτσι εἶμαι ὥραϊα, ὦ φίλοι !
Τὰ στήθη μου, ποῦ πάνω ἐκεῖ τοακίζονται ὅλα ἐκπνέουν,
Πανεύμορφα πλαστήκανε σὶδὸν ποιητὴ γὰ ἐμπνέουν
Κάποιαν ἀγάπη σιωπηλὴ καὶ αἰῶνια σὰν τὴν ὕλη,

Σὰν σφίγγα ἀκατανόητη στοὺς οὐρανοὺς καθίζω,
Λευκὴ σὰν κόκκος, μὲ καρδιὰ σὰν χιὼνι παγωμένη
Ἐχθρεύομαι τὴν κίνησι, ποῦ τὴ γραμμὴ ἀσημαίνει
Κι' οὔτε γελῶ ἐγὼ ποτέ, οὔτε ποτὲ δακρύζω.

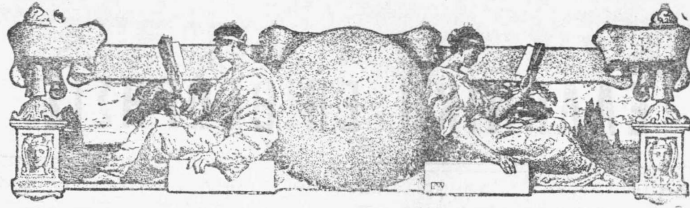
Οἱ ποιηταί, τίς φανταχτὲς πύξες μου σὰν κνιτᾶνε
Ὅπου σὶὰ πῶδ περήφανα μνημεῖα τὲς λαξέουον
Μέρα καὶ νύχτα τρώγονται γιὰ νὰ τίς μελετᾶνε.

Γιατὶ τοὺς ἔραστὰς μου αὐτοὺς κάνω καὶ τοὺς μαγεύουον,
Καὶ καθρέφτες διάφανοι ποῦ ὅλα πῶδ ὥραϊα τὰ δείχνουον
Τὰ μάτια, τὰ θεῖα μάτια μου ποῦ φῶς αἰῶνιο ρίχνουον !

ΓΕΩΡΓ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

(Συνέχεια)

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΣ

Διερχόμεθα τὰς πλέον χλωπὰς στιγμὰς. Μία φρίκη κί μία ἀγωνία γυμνίζει τὴν ψυχὴν μας. Γενικὸν σάτυσμα κατέλαβε ἄρροντας καὶ ἀρρομένους. Κι μέσα σ' ὅλα αὐτὰ ἓνα Ἰγερμονικὸν παράστημα ὑψώθη ἀκλόνητο, ἀλύγιστο, σταθερὸν. Μία σκέψις ἐκυριάρχησε διακυψῆς, θετικῆς, φωτεινῆς. Μία θέλησις ἐξεδηλώθη θερμῆ, ὀρμητικῆ, μεγάλη. Μία χειρονομία σπιθαρῆ, ἐπιδητικῆ, ὠραία. Μία μέριμνα παρήγορος καὶ εὐεργητικῆ. Ἐνας νοῦς ποῦ ἐμπνέει, θάρρος, ἐγκαρτέρησι, ἐλπίδα, πίστιν. Ἡ σκέψις, ἡ θέλησις, ἡ χειρονομία, ἡ μέριμνα, ὁ νοῦς, τὸ παράστημα, καὶ τὸ Ἐγὼ τῆς ὑπέροχης Βασιλίσσης μας Σοφίας.

Ἡ Βασιλίσα Σοφία δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀνταξία διάδοχος τῆς πρώτης Βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλίας. Ὅπως ἐκείνη ἐνεπνέστο ἀπὸ μίαν φιλοερην φιλοπατριάν, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ Βασιλίσα Σοφία ὑπέροχος εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς, κατώρρωσε νὰ συγκεντρώσῃ ὅλην τὴν εὐγένειαν τῶν μεγάλων ψυχικῶν ἀρετῶν τῆς εἰς ἔργα ὑπεράτατης κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς σκοπιμότητος.

**

Τὸ σημερινὸν ἔργον τῆς Βασιλίσσης μας δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐξετασθῆ ἀπὸ συνήθους ἰστανῆς ἀπόψεως. Ἡ φιλανθρωπία παίζει δευτερεύοντα ρόλον. Ἡ θεραπεία κοινωνικῶν ἀλλοθῶνων, καὶ ἡ ἐπουλώσις κοινωνικῶν πληγῶν, ὡρχιᾶ πρὸ τοῦ ὑπεράτατου σκοποῦ τῆς ἀναστηλώσεως ἐνὸς κοινωνικοῦ καθεστώτος, τὸ ὁποῖον κατακτηρικὸς ἔργον θὰ ἔθαπτεν ἔλους ἡμᾶς ὑπὸ τὰ ἐρείπια του, καὶ ἀποσυντιθέμενον θὰ μᾶς ἀπέπνιγε μὲ τὰς δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις του. Εὐτυχῶς τὸ ἀέτειον βλέμμα τῆς Βασιλίσσης, τὸ σπιθαρὸν χέρι τῆς, ἡ ἀλύγιστος θέλησις τῆς ἐπέβησαν λυτρωταὶ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, ἡ ὁποία ὀμθυμῶς ἀναγνωρίζει εἰς τὸ ὑψηλὸν πρόσωπόν τῆς τὸν ἀληθινὸν Σωτῆρα τῆς Πατρίδος.

Οἱ ἐργάται, καὶ οἱ χειρῶνακτες, καὶ ἡ μεγάλες λαϊκῆς μάζας ἡ ὁποῖες παρσσυρόμενες ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, θὰ ἐγίνοντο ἀκουσίως ἡ μάστιγες, καὶ οἱ τιμωροὶ— ἴσως—τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς σημερινῆς κκοδομιῆς μας, εὐρῆκαν εἰς τὸ Σεπτὸν πρόσωπόν τῆς τὸν ἀδοῦότερον, τὸν πονετικώτερον, τὸν εὐγενέστερον ἀντιλήπτορα τῆς συμφορᾶς των καὶ τῆς δυστυχίας των.

Αὐτὴ ἡ ἐμπνεουσα δύναμις πρὸς ἀνακούφισιν καὶ διατροπὴν τῶν πενομένων τῆσων. Αὐτὴ διὰ τὴν περιθάλψιν των ἀπόρων. Αὐτὴ διὰ τὴν εἰσικονομησιν χρημάτων πρὸς παροχὴν ἐργασίας. Αὐτὴ διὰ τὰ σοσιετία καὶ τὰ τρόφιμα. Αὐτὴ διὰ τὴν ἀνωτέραν πνευματικὴν μόρφωσιν τῆς γυναικός. Αὐτὴ διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ λαοῦ τῆς. Αὐτὴ ἀυτοπροσώπως ἀκούραστος νὰ μεριμνᾷ δι' ὅλα, νὰ ἐποτευῆ ἐπὶ ὄλων, νὰ γυμναστεύῃ, νὰ ἐμπνέῃ, νὰ καθοδηγῆ. Αὐτὴ διὰ τοὺς ἄνδρας, διὰ τῆς γυναικῆς, διὰ τὰ παιδιὰ. Αὐτὴ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς ὑγιεῖς. Αὐτὴ ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμπτονται καὶ καταβάλλονται ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ζωῆς. Αὐτὴ τέλος ὑπὲρ τοῦ ἀτόμου, ὑπὲρ τῆς οἰκονομίας, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Χωρὶς τὴ Βασιλίσα Σοφία ἡ σημερινὴ εὐδυνάκτες λαϊκῆς τάξεις θὰ ἦσαν ἀπλῶς πλήθη πενομένων ἰκανῶν νὰ μεταβάλλουν εἰς τόπον θρήνου καὶ δόνησι, τὴν πόλιν μας, τὰ σπίτια μας, τὰ καλά μας.

**

Ἡ σύγχρονος Ἑλληνικὴ ἱστορία μὲ θαυμασμὸν καὶ εὐλάβειαν θὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομά τῆς, τὴ δρᾶσι τῆς, τὴ διορατικότητά τῆς, τὴν ἀποφασιστικότητά τῆς, καὶ τὴν θαυμαστὴ πολιτικὴν διαίσθησιν τῆς.

Εἰς Αὐτὴν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὀφείλει τὴ σωτηρία του, καὶ ἡ πατρίδα τὴ δύναμι νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀφρόως καὶ μὲ θάρρος τὰς τῶσον κρισίμους ἐθνικῆς περιπέτειας τῆς.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Μία ἡμέρα τοῦ Φεβρουαρίου ὑστερα ἀπὸ δυνατὴ βροχὴ ὁ οὐρανὸς εἶχε ἑσπερώσει καὶ ἔθελε μὲ τὴν ὑπερλαμπρὴ ἐκείνη διαφάνειά τῆς μετὰ τὴ θύελλα ἠλιοφώτιστης ἡμέρας. Ὁλὴ ἡ Ἀθῆνα πλυμένη καὶ ἀρθονα φωτισμένη ἐφάνταξε ὡς μινυτικὴ πεντάμορφη νόμφη.

Ὁ Πέτρος Ἀθῆς ἀπὸ τὸ ψηλὸν παράθυρον τοῦ γραφείου του τὴν ἔδλεπε μὲ ἔκστασι. Μερικῆς λιμουλλῆς βροχόνερον ἐπάνω στῆς μακρινῆς στέγης ἐλαμπύνησαν στὸν ἥλιον. Τὰ λιγοστὰ δένδρα τῶν δρόμων ὀλοτρόφερα καὶ καταπράσινα εἶχαν ὀρθώσει τὰ πρὸ λίγον ἀπὸ τὴ βροχὴ λυγισμένα φύλλα τους, καὶ προσπαθοῦσαν νὰ ροφήσουν τὸν καταγάλανον ἀττικὸ οὐρανόν.

Εἶχε περάσει τὸ μεσημέρι. Ἡ ἀπογευματικὴ ἐργασία ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέρας τῆς καὶ ὁ μαγευμένος νέος ἐπεριμενε μὲ ἀνοπομονησίαν τὴν ἐλευθερίαν του, γιὰ νὰ τρέξῃ στοὺς Στύλους καὶ νὰ προφθάσῃ τὴν δούτι τοῦ ἡλιου, τὴν ὁποία μερικὰ συννεφάκια εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὀρίζοντος τὴν προετοιμάζον ὡρχία καὶ ἀσύγκριτη.

Καὶ ἔταν ἐπὶ τέλους ἀφῆθῃ ἐλεύθερος, μὲ προφάσεις καὶ δικαιολογίας ἠρνήθη εὐκαλῶς τὴν συντροφιά τῶν συνδῆλων του καὶ ἡκολούθησε τὸν συνηθισμένον του περιπέκτον, χωρὶς ἔμοῃς τὸ βεβίλιον του. Ἄμκ ἐφῆκεν εἰς τὸν περιδολὸν τῶν ἐρειπιῶν ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δύσεως εἶχεν ἐκτυλιχθῆ εἰς ἔλη τῆς τῆς φρεντακμαρχοῖα. Αἱ διάφοροι ἀποχορῶσιες τοῦ οὐρανοῦ ἐχάριζον μίαν ἐλαφρὰ πολυχρωμίαν εἰς τὴ γῆ καὶ μετεωροφῶνων τὰ κοντινὰ σημεῖα εἰς ἀμφιβολὰς ὀφθαλμαπάτες, καὶ τὰ μακρότερα εἰς ἀνεξήγητα μαγικὰ θεάματα.

Καθημένος εἰς τὴν παγερὴν πέτρα ὁ Πέτρος Ἀθῆς προσπαθοῦσε μὲ ἡμικλεισμένα μάτια νὰ συλλάβῃ τὸ δνερον. Οἱ διαβάτι ἦσαν λιγοστοί. Περιπεκτικὴ δὲν ὑπῆρχον. Ὁ θόρυβος τῶν πλητῶν συνοικιῶν ἐφῆκεν στὴν ἀκοή του ἀδύνατος, καὶ ὀλον ἐσυνόνομενος. Ἡ θεία γαλήνη εἶχε τὴν κυριαρχίαν. Ἡ ἀτμοσφαιρα κληρισμένη ἀπὸ τὴν πρόσφατη βροχὴ ἠρέμιζε κάθε ἀντικείμενον, καὶ τὸ μουσκεμένο χῶμα κατέπνιεν τὸν κρότον ὀπειουδῆποτε περστικῶν βήματος.

Μερικοὶ πετεινοὶ λαλοῦσαν. Καὶ τὸ ἄλλημά των ἐφαίνετο ὡς πραγματικὸς χαιρετισμὸς πρὸς τὸν φωτεινὸν Θεὸν ποῦ κατέβηκε μεγαλοπρέπεται στὴ δούτι του, γιὰ νὰ παρουσιασθῆ πάλι πρῶι—πρῶι μὲ νέα ὄμορφα καὶ νέα καλωσύνη.

Ἡ ὄρα περνοῦσεν. Ὁ οὐρανὸς εἶχε χάσει πειὰ τὴν λάμψιν του καὶ τὸ σκόφος ἄρχισε νὰ βασιλεύῃ. Τὰ συννεφάκια τοῦ ὀρίζοντος, ὡς νὰ ἐλευθερώθησαν ἀπὸ τὴν ὑποχρῶσει τῆς πολύχρωμης φωτοπλημμύρας, ἀφῆκαν τὴν δούτι τους καὶ ἐκινῆθησαν ἀρχωντὰ πρὸς τὸν ἴμμητό. Τὸ μεσουρανημένο μισοφῆγγρον μαζῆ μὲ τὰ φωτεινότερα ἄστρα ἐρριχον πενυχρῆς

ἀκτινες πρὸς τοὺς γύρω τόπους. Καὶ ἡ τελευταία βοή ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶχε σβύσει. Κάπου—κάπου μόνον ἓνα περστικὸ ὄχημα θεροδοῦσε μονότονα καὶ μακρυσμένα εἰς τὸ μεγάλο δρόμον.

Ὁ Πέτρος Ἀθῆς ἐκάθητο πάντα ἀκίνητος εἰς τὴν θέσι του. Ἡ φύρα καὶ ἡ ὑγρασία τῆς νύχτης δυνάμιναν. Τὰ μέρμαρα ἔχαναν καὶ τὴν λίγη θερμότητα ποῦ τοὺς ἐχάριεν ὁ ἀδυνατιμένος χειμωνιάτικος ἥλιος καὶ ἀπλῶν τὴν παγωνιά τους εἰς τὴν ἐνάστερη νύχτα. Ἐκεῖνος ὅμως ἐξακολουθοῦσε τὸν ρεμβασμὸν του, καὶ ἀνίκανος γιὰ κάθε συνλίσθησι ποῦ δὲν ἀνῆκε στὴν ὄνειροπόλησί του, ἐταξείδιενε στὸ κόσμον τῆς φρεντασίας καὶ τῆς ποιήσεως.

Ἐξῆκεν εἰς μίαν στιγμὴν ὑπερέτας ἐκστάσεως ἐκίνησε τὰ χέρια του νευρικὰ καὶ ἀνοπόμονα πρὸς τὴν τσέπη του. Ἡ ἐπιθυμία νὰ ἀποτυπώσῃ τὴν σκέψιν του καὶ τὴν ἀίσθησί του εἰς ὄρα βάλμου δυνάτου καὶ ὑπέροχου, τοῦ ἦλθεν ἀπότομα, καὶ θέλησε κάτι νὰ συνθέσῃ. Ἄλλὰ τὸ χροῖ τοῦ ἔλειπε. Ἐνα μικρὸν μολυβᾶκι ποῦ εὐρέθη εἰς τὴν ἄρα τῆς τσέπης του τοῦ ἦτο ἀχρηστο, καὶ τὸν ἔκμανε νὰ κυττάξῃ γύρω ἐρευνητικὰ γιὰ εὐρημα καὶ ἐπινοήσι. Λίγο ἐσκέφθη. Καὶ ἡμῶσις γονάτισε κάτω καὶ ἤρχισε νὰ γράφῃ ἐπὶ τοῦ μακρυσμοῦ, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ μέτρα εἰς τὸ ἐλαφρὸ φῶς τῆς ἀστροφεγγιάς νὰ διακρίνῃ τὰ γραμμὰτά του.

Ὅταν ἐσηκώθη ἀπ' ἐκεῖ δυνατοὶ νόνοι ἐμπόδιζαν τὰς κινήσεις του. Τὸ κεφάλι του ἐπέζετο ἀπὸ ἓνα ἀκυριάρχητο ἀκόμα βάρος, καὶ κάτι ἐδυσκόλευε τὴν ἀναπνοή του. Αὐτὸ ὅμως δὲν τοῦ περιώρισε μίαν ἀσυνήθη πρᾶγματι εὐχαρίστησι καὶ εὐθυμία ποῦ τὸν κατεῖχε. Καὶ εἰς τὸ σπῆτι του ὄλον ἐκείνον τὸ βράδον τὸν προσέδλεπον μὲ χαρὰ καὶ ἀνακούφισι, μολοντο ἡ ὄρεξις νὰ δευτηνῆ τελείως τοῦ ἔλειψε. Ἡ μελαγχολία του, ποῦ ἐπέζεεν ὡτᾶν βράχος ὄλη τὴν οἰκογένεια, ἐνομισθῆ ποὺ ἐνέδιε παιὰ εἰς τὴν χαρωπὴν πνοὴ τῆς νεότητος καὶ τῆς ζωῆς, πρᾶγμα ποῦ ἐσκόρπισε πραγματικὴν ἀγαλλίασι γύρω του.

Τὴ νύχτα ὁ Πέτρος Ἀθῆς ἐκοιμήθη διακεκομμένα καὶ ἄκακτα. Τὰ ὄνειρά του περιστρέφοντο μεταξὺ ἐρικλιτῶν, ποῦ τὸν ἐτρόμαζον, καὶ ὡρχίον ὀπτασιῶν, ποῦ τὸν ἔκμανον νὰ βλέπῃ τὸν Δροσινῆρ καὶ τὸν Παλαμᾶν νὰ τοῦ σφίγγουν τὰ χέρια μὲ ἀγάπη καὶ θυμιασμῶ. Ἐπειτα ὅμως ὄλα ἐγίνοντο ἀναστατάσις καὶ θόρυβος καὶ τὸν τυρνανθοσαν ὡς μὲ αἰώνιον Σισύφου μαρτύριο.

Τὸ πρῶι ὄταν ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, τὸ κεφάλι του ἐκίε καὶ τὰ μάτια του δούκακα ἀντίκρυζον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ὅλο του τὸ σῶμα πονοσε ὡτᾶν νὰ εἶχε ραδιθεθῆ ἀμειλίχτα καὶ τὰ πόδια του ἐκλονίζοντο καὶ ἔτρεμον ἐλαφρὰ.

Μολατῶντα τὸ μεσάμα δὲν ἐλαψεν ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Καὶ πρὶν ἀκόμη προφθάσῃ νὰ καλημερίσῃ τοὺς δικούς του ἔτρεπεν εἰς τοὺς Στύλους. Εἰς τὸ σημεῖον

δὲ ὅπου συνήθως ἐκάθητο ἐγονάτισε πάλιν καὶ ἐδιό-
βασεν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου :

Φεγγάρι, μισοφέγγαρο,
σύννεφα ἀραχνοῦ
ρίχουον τ' ἀπόβραδο σκιές
κάτω σ' τοὺς Στύλους.

Κυπριασάκια ἀκίνητα
βλέπουν τὰ ὕψη καὶ βωβὰ
τευτώνονται, καμωμένα
νὰ πᾶν τοῦ ἴδιου ψήλου.

Σὰν ὄνειρο ἡ Ἀκρόπολις,
αὐτὴ ἀθάνατη σκιά,
τὸν ἐλαφρόφωτο οὐρανὸ
φωτοσκοτίζει.

Καὶ τοὺς νεκροὺς ἀθάνατους
τῶν γύρω τόπων χαμηλὰ
μακρόθ' ἀπόηχο βαθὺς
τοὺς ναυοῦρξεί.

Ἀμέσως τότε τὸ μείδιμά του ἐθάθη ἀπὸ τὰ χεῖλη
του. Κρίμα! Καὶ αὐτὴ ἡ προσπάθεια εἶχε ἀποτύ-
χει. Οἱ στίχοι του κοινοί, κοινότατοι, δὲν ἐδίδον τί-
ποτε ἀπὸ τὴν βραδυνή του ἐντύπωσι, τίποτε ἀπὸ τὴν
ἐκστατικὴν του αἰσθησι.

Ἐκόνταξεν ἄλλη μία φορὰ τὸ μάρμαρο καὶ μὲ
δακρυμένη ἀπογοήτευσί ἀσηκώθη καὶ ἀπεμακρύνθη
μὲ ἀργὰ βήματα. Οἱ κρόταφοὶ του ἐδάκρυον πάντα,
καὶ τὰ βῆμα τῶν ματιῶν του τὸν πονοῦσαν. Παγερῆς
ἀνατριχίλης ἐσκορπίζοντο ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι
τῶν ποδιῶν του. Τὰ γόνατα ἐτρεμαν. Μικρὰ σκοτοδί-
νια τοῦ σταματοῦσαν κάθε στιγμὴ τὸ βήμα καὶ τὸν
ἠνάγκαζαν ἐπὶ τέλους ἀντὶ νὰ διευθυνθῆ εἰς τὸ γρα-
φεῖο του, νὰ ἐπιτρέψῃ ἀρρωστος στὸ σπῆτι του.

IV

Ἐπέρασαν δύο μῆνες ἀπότου ὁ Πέτρος Ἄνθης
ἔπεσεν εἰς τὸ κρεβάτι του. Ἡ παγωνία τῆς χειμο-
νιατικῆς ἐκείνης νύχτας ὑπέσκαψεν ὀριστικὰ τὴν
ὕψα του. Ὁ πυρετός, δυνατὸς στὴν ἀρχὴ καὶ δεκα-
τῆς καὶ περιοδικῶς ἔπειτα, ἐξαντλοῦσεν ἀλματικὰ
τὸν ἀσθενικό ἀλλῶστε ὀργανισμό του καὶ παρὰ τὴ
στοργὴ τῶν δικῶν του καὶ τὴν προσοχὴ τῶν ἰατρῶν
προχωροῦσε πρὸς τὴν ἀπελπιστικὴν ἐκείνην κατάστασι
ποῦ δημιουργεῖ σκελετοὺς ζωντανούς καὶ ἐμφύχους.

Ἡ προδιάθεσις τῆς μελαγχολίας βοηθοῦσε τὴν
χειροτέρευσι, καὶ τὸ πικραμένον χαμόγελο ποῦ ἀν-
θοῦσε πλέον μόνιμα εἰς τὰ μαρμάρια χεῖλη ἐσημεί-
ωσε τὴν καταστρεπτικὴν ἐπικράτησι τῆς ἀελπιστίας.
Ζαρωμένους σὲ μίαν ἄκραν τοῦ κρεβατιοῦ του
κυττοῦσε μὲ μάτια θακρυσμένα τὰ ἀγαπημένα του
βιβλία, καὶ σὰν νὰ συνηθάνετο πῶς καὶ αὐτὰ τὸν
ἐγκαταλείπου ἀδούλητο στὴν τύχη του, ἐστρεφε
δειλὰ καὶ παρακλητικὰ τὸ βλέμμα πρὸς τὴν λυπη-
μένη μητέρα του, σὰν σὲ κάποιο καταφύγιον ποῦ τοῦ
ἔμεναν ἀκόμα πιστὸ καὶ φιλόστοργο.

Καὶ ἡ τελευταῖα ἡμέρας περνοῦσαν μονότονοι
μῆσα στὴν ἀγωνία καὶ τὴν πολυδάκρυτη ἀναμονή.
Αἱ τελευταῖαι ἐλπίδες εἶχον φουστῆ ἀπὸ τὴν ἀκαμ-
ψία καὶ τὴν ἀμήχανον στάσι τῶν ἰατρῶν, καὶ ἀπὸ τὸ

αἰθόρμητο αὐτοσυνείδητο. Ἡ ἀνοιξι, εἶχε ἀρχίσει
νὰ «μυρίζει». Ἡ ὀμορφιά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἕνα ὀλο-
πράσινο δένδρο ποῦ ἐφαίνετο ἔξω ἀπὸ τὰ γυαλιὰ τοῦ
παραθύρου του μαρτυροῦσαν στὴν εὐαίσθητη ψυχῇ
του τὴν ἐορτὴ τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν φερόνων. Ἡ
καρδερνία του φυλακισμένη μέσα εἰς τὸ κομψὸ κλουβί
τῆς κελαδοῦσε μὲ τέτοιο πάθος, ὥστε διαλαλοῦσε κα-
θάρὰ πῶς ἐκεῖ κάτω εἰς τὰ πράσινα λιβάδια καὶ
τοὺς παπαρουνισμένους ἀγρούς ἡ χαρὰ βασιλεύει, καὶ
πῶς ἐκεῖ ἡ λύπη κρύβεται καὶ χάνεται.

Σὰν ποῦλι μὲ φτερά σπασμένα ὁ Πέτρος Ἄνθης
ἀνεταράζετο ἐπάνω στὸ κρεβάτι του καὶ ἄλλοτε χα-
μένος μέσα εἰς τὰ προσκέφαλα ποῦ τὸν ἐστήριζον, καὶ
ἄλλοτε ἀκουμπισμένος στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας
του, μιλοῦσε διαρκῶς γιὰ τὸν τάφο του, πῶς θὰ τοῦ
ἦρθε νὰ εἶναι, καὶ πῶς θὰ τὸν ἠθέλει ἀντιμεῖνε.
Μάτια ἡ δυστυχισμένη ἡ γερωνισσα προσπαθοῦσε νὰ
τοῦ ἐμπνεύσῃ κάποιο θάρρος, ἀχρηστο ἀλήθεια στὴν
πραγματικότητά, ἀλλὰ ἀπαιτούμενο γιὰ τὴν ἡμερία
τῶν τελευταίων του στιγμῶν. Ὁ ἄτυχος νέος τὴν
ἔβλεπε μὲ ἀσβεστο πικραμένον χαμόγελο καὶ ἔταν
ἐκείνη ἐνόμιζε πῶς ἐπετύγχανε νὰ τοῦ δώσῃ ἐλπίδα,
αὐτὸς πάλι γιὰ ἐπιτάφια λουλούδια καὶ δενδράκια
τῆς μιλοῦσε.

Ὁ καιρὸς ἔσωνε. Καὶ ὅσο ἡ ἐξασθένησι ἔφθανε
στὴν παραλυσία, τόσο ὁ πόθος τῆς κινήσεως τὸν ὑπε-
δοῦλωνε. Τῆς ἀνεπιτήρητες στιγμῆς προσπαθοῦσε μὲ
χαρὰ μεγάλη καὶ ἥρωικὴ ἀγωνία νὰ σταθῆ στὰ πό-
δια του καὶ νὰ πλησιάσῃ ἂν μπορούσε τὸ παράθυρο
γιὰ νὰ δῇ οὐρανὸ καὶ φῶς ἀνοιξιάτικο. Ἀλλὰ αἱ
δυνάμεις του τὸν ἄφιναν μὲ τὰ πρῶτα του βήματα
καὶ στηριζόμενος εἰς τὰ σίδερα τοῦ κρεβατιοῦ του
περίμενε καρτερικὰ πονετικὴ βοήθεια.

Σιγὰ-σιγὰ ἡ μόνη του ἐπιθυμία ἀπέμεινε τὸ πα-
ράθυρο. Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ παρακλήσεις, ἡ βα-
σανισμένη μητέρα του τὸν ἐκάθισεν ἐπὶ τέλους σὲ μίαν
πολτρούνα καλὰ σκεπασμένη κοντὰ στὸ παράθυρο καὶ
τοῦ ἤνοιξε τὰ γυαλοφύλλα. Καθὼς τὸ ποῦλι, ποῦ τοῦ
ἀνοιγόμην λίγο ἀργὰ τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ του, ὅταν
τὰ φτερά του εἶναι παραλυμένα ἀπὸ τὴν ἀχρηστία ἡ
τὴν ἀρρώστια, τεντώνει τὰ ματάκια του εἰς τὸ φῶς
καὶ τὴν ελευθερία, ἀμέσως δὲ ἔπειτα μένει ἀκίνητος
ἡ καὶ πέφτει νεκρὸ, ἔτσι καὶ ὁ μαρμαρινὸς νέος ἐφώ-
τισε τὴ μορφή του μὲ γλυμῆ χαρὰ καὶ ἐξψυχματικὸ
σκιρτημα. Τὰ ἄφωνα δάκρυα ἐκύλισαν ἀπὸ τὰ μά-
τια του καὶ ἕνας ἐλάχιστος λυγρὸς ἐμβόλιμος :

— «Ὁ! Τὶ γλυκεῖα ποῦ εἶναι ἡ ζωὴ!

Ἐγὼ τὸ βλέμμα του ἄρχισε νὰ θοπεύῃ ἀργα-
κίνητα τὸν οὐρανὸ καὶ τὰ στίγματα τῆς φωτισμένης
πύλωσι. Μερικὰ σπουργίτια πετοῦσαν καὶ ἐπέκοντο
εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παραθυριοῦ. Ὁ δρόμος ἀπέναν-
τος καὶ ἐλάχιστοι περαστικοὶ δὲν ἔστειλεν ἐνοχλη-
τικὸς θορύβους. Μόνον ἀπὸ κάποιο σχολειὸ ἀγοριῶν
ἔφθανεν ἕως ἐκεῖ ἡ βοὴ μαγαζιτικῶν τραγουδιῶν. Ἡ
στιγμὴ ἦτο ἥσυχυ καὶ ἱερή. Ἡ μητέρα του τὸ ἀρρώ-
στου ἐφαίνετο ἡ ἴδια σὰν ἀπολυθωμένη ἀπὸ ἐκστασι.
Ἐυγενισμένη ἀπὸ τὸν πόνο τοῦ παιδιοῦ τῆς, ἔμενε
συνάρπαστη μὲ τὴν ὀμορφιά τῆς ἡμέρας καὶ ἔξου-
σεν ἀκόμη καὶ τὸ ἀεράκι ποῦ ἄλλοτε θὰ τὴν ἔκαμνε
νὰ τρέμῃ μὴν τύχη καὶ βλάβῃ τὸν ἀρρωστο.

Ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ Πέτρο Ἄνθης περὶ ἔρχετο πάλι
πρὸς τὴν ποίησι. Μὲ μίαν κίνησι ἀργὴ καὶ σιωπηλῇ

V

ἄπλωσεν ἐμπρὸς τὰ ἐξασθενημένα χέρια σὰν νὰ ἡ-
θελε νὰ ἀγκαλιάσῃ οὐρανὸ καὶ γῆ, καὶ ἀποσηκωμέ-
νος ἀπὸ τὴν πολτρούνα του ψιθύρισε ἐλαφρὰ καὶ ἔξ-
ψυχισμένα :

Ἀθήνα μου, ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα
στεριώνει τὴν ἀμφίβρολη ζωὴ μου,
φτεράει τὴν ἀφῆρωτη ψυχὴ μου
μὲ πάλλευκα φτερά.

Κι' ἐνὸς στὸ φῶς τὰ μάτια μου ἀνοιγμένα
τοὺς δρόμους σου, τὰ σπῆτια σου κυττοῦνε
τὰ στοργικὰ μου δάκρυα, ἔξουτοῦνε
σὲ ἀφώνη χαρὰ.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ

(Συνέχεια)

Τὸ Σινικὸν ἡμερολόγιον, ὅπερ ἐτελείωνεν, ἐπὶ πα-
ραδείγματι τὸν 9^{ην} Φεβρουαρίου 1910, εἶχε 13 μῆ-
νας, ὡν ὁ ἐμβόλιμος ἦτο ὁ τρίτος. Οὐχ ἦτον ὁμοῦ
ὁ ἐπόμεινος, δηλαδὴ ὁ τέταρτος, ἔθωραϊτο τρίτος καὶ
οὕτω καθῆξιν μέχρι τοῦ δεκάτου τρίτου ὁ ὁποῖος ἐκα-
λεῖτο δωδεκάτος. Δὲν ἔρχομεν ὁμοῦ τὸ δικαίωμα νὰ
ἐπικρίνομεν τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ὑπολογίζεσθαι, ἀφοῦ
ἡμέτεροι καλοῦμεν τὸν ἐναντιον μῆνα Σεπτέμβριον, τὸν
δέκατον Ὀκτώβριον κτλ... Τὸ ἐν λόγῳ Σινικὸν ἔτος
εἶχε τριακοσίας ὀγδοήκοντα τρεῖς ἡμέρας.

Ἄλλοτε τὰ σινικὰ ἔτη ἔφερον ὀνόματα ζώων. Εἰς
Κινεζοῦ. θὰ σὰς εἴπῃ ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῷ φάροντι ἡ ἐν
τῷ κύνι. Αἱ ὦραι δ' ἐπίσης καὶ σήμερον φέρουσι ὀνό-
ματα κοιούτου εἰδους. Ἡ λεπτομερὴς καὶ ἀχρηστός
κυρία τῆς ἀναουῆς δημοκρατίας θὰ σὰς ὀρίσῃ συνέν-
τευξιν διὰ τῆς μονοσυλλάβου γλώσσης τῆς : «πρὸ τοῦ
ἵππου ἡ μετὰ τὸν ἵππον», ὅπως ἡμεῖς λέγομεν πρὸ ἡ
μετὰ μεσημβρίαν. Ἡ μεσημβρία ἐν τῷ φιλοσόφῳ
τούτῳ ἔθνει ὀνομάζεται «πλήρης ἵππος». Ἡ Σινικὴ
ὦρα εἶχε 120 λεπτά, δηλαδὴ, εἶνε διπλασία τῆς ἐν
χρῆσει παρ' ἡμῖν. Ἡ ὦρα τοῦ ἵππου ἀρχεται ἀπὸ τῆς
ἐνδεκάτης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς πρώτης μεταμε-
σημβρινῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐνδεκάτης ἔσπερινῆς μέχρι
τῆς πρώτης πρωινῆς ὦρας φέρει τὸ ὄνομα «ὦρα τοῦ
μοῦς». Ἀλλως τε οἱ συμπαιεῖς Κινεζοὶ ἔχουν ὠρολό-
για λίαν ἐπεξηγηματικά, ἅτινα δεκτικῶν ἀμέσως πλὴν
τῆς ὦρας, τὴν ἡμέραν, τὸ ἔτος ἀπὸ Κομφουκιῶν, τὸ
ἔτος εἰς τῆς ἀναρχήσεως τοῦ Κοῦν-Τι (4617 ἔτη)
καὶ ἄλλας λεπτομερείας ἀκόμη...

* *

Ἡ χρῆσις τοῦ ἐμβολιμοῦ εἶνε κοινὴ παρ' ἅπασιν
τοῖς ἡμερολόγοις. Οἱ Ἀραιοὶ προὔριμον πάντοτε τὸ

Ἦτο ἡ τελευταία ποιητικὴ του προσπάθεια καὶ
ἴσως ἡ πρώτη ἐπιτυχία. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ ἐφη-
μερὶς ἀνήγγελε τὸ θάνατον τοῦ Πέτρο Ἄνθης «νέου
φερέλιπιδος καὶ ἀνήκοντος μίᾳ τῶν πλείων ἐναρτέων
καὶ πατριαρχεικῶν οἰκογενειῶν τῆς πρωτεύουσας». Οἱ
συνάδελφοί του κατέθησαν στέφανον εἰς τὸν νε-
κρὸν του «εἰς ἐνδειξιν ἀμειώτου μνήμης» καὶ κανεὶς
δὲν ἠσχολήθη μ' αὐτὸν περισσώτερον τῶν εἰκοσιτεσ-
σάρων ὥρων. Διότι ὁ Δροσίνης καὶ ὁ Παλαμάς πῶς
ἦτο δυνατόν νὰ εἶχαν ἀκούει τὴν ἀγνωστὴν ἱστο-
ρίαν του ;

«X»

ἡλιακὸν ἡμερολόγιον, οἱ δὲ Σημίται τὸ ἀστρικόν.
Εἶπον ἦδη, ὅτι τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Ρωμυλοῦ εἶχε
δέκα μῆνας. Ὁ Νουμάς τῷ προσέθεσε δύο μῆνας
Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον καὶ οὕτω τὸ ἔτος εἶχε
τριακοσίας πενήκοντα τέσσαρας ἡμέρας (οἱ μῆνες εἶχον
διαδοχικῶς 29 καὶ 30 ἡμέρας). Προσέθεσαν δὲ ἀκόμη
μίαν ἡμέραν διὰ νὰ γίνῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν περὶ-
τόν, ὅστις εἶνε μᾶλλον πρόσφορος. Εἶτα προσέθεσαν
ἀνὰ δύο εἰς μῆν' εἰκοσι δύο ἡκοσι τριῶν ἡμερῶν,
μεταξὺ τῆς 23 καὶ 24 Φεβρουαρίου διὰ νὰ συμπέσουν
μὲ τὸν ἥλιον. Τὸ ἔτος εἶχε οὕτω τριακοσίας ἐξήκοντα
εἰς ἡμέρας. Ἦτο, τῷ ὄντι, παρὰ πολὺ. Ὅθεν ἀπερά-
σταν νὰ προσθέτουσιν τὸν ἐμβόλιμον μῆνα κάθε εἰκοσι
τέσσαρα ἔτη καὶ οὕτω τὸ μέσον ἔτος κατέστη σχεδὸν
ἡλιακόν.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ αἰωνία πληγὴ εἰς ὅλα, οἱ ἱεράρχαι, οἱ
ὅποιοι ἔλαβον τὸ δικαίωμα—ἀγνωσοῦμε πόθεν—νὰ
προσθέτουσιν ἢ ν' ἀφαίρουσιν ἡμέρας ὡς συνέφερον αὐτοῖς,
δι' οἰκονομικὰς ἀδικαιολόγητον πρόφασιν, καταστήσαν-
τες οὕτω τὸ ἔτος τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ γνωρίζῃ τις
πότε ἀρχίζει καὶ πότε τελειώνει. Ὁ Καίσαρ ἐν ἔτει
«Aburbe condita 707» εὗρε τὴν χρονολογίαν ἐν τηλι-
καυτῇ ἀταξίᾳ, χάρις εἰς τὰς θρησκευτικὰς αὐτὰς αὐ-
θαιρεσίας, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ προσθήσῃ δύο μῆνας,
καίτοι τὸ ἔτος εἶχε ἦδη 13. Οὕτω τὸ ἔτος εἶχε τετρα-
κοσίας πενήκοντα πέντε ἡμέρας. Ἄλλ' εὐτυχῶς τα-
χέως μετέβαλε σκέψιν καὶ ὥρισε τὴν διάρκειαν τοῦ
ἔτους εἰς 365 ἡμέρας καὶ ἐν τέταρτον τοιαύτης, οἶδον
31 ἡμέρας εἰς τοὺς περὶτοὺς μῆνας καὶ 30 εἰς τοὺς
λοιποὺς ἐκτὸς τοῦ Φεβρουαρίου εἰς ὃν ἔδωκε 29.

Ὁ «ἄλιος» Ἰούλιος ἔδωκε τὸ ὄνομά του εἰς τὸν
μέσον θερινὸν μῆνα, καὶ οἱ αὐλοκλήλας—οἱ αἰώνιοι
μαστοροὶ τοῦ παντός—προσέθεσαν μίαν ἡμέραν εἰς

τόν μήνα Αύγουστον, ἕνα μὴ ὑπερῆ τοῦ ἀκριβοῦμένου εἰς τὸν Ἰούλιον! Τὴν ἡμέραν τὴν ἐδανείσθησαν ἀκόμα ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον, οὕτως ὁ προστάτης οὐδόλως διεμαρτυρήθη. Οὐχ' ἤτσον ὅμως διὰ τὰ μὴ ὑπάρχον τρεῖς μῆνας κατὰ συνέχειαν ἐκ 31 ἡμερῶν ἔδωσαν μίαν ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου εἰς τὸν Ὀκτώβριον, καὶ μίαν τοῦ Νοεμβρίου εἰς τὸν Δεκέμβριον.

Οὕτως ἐγένετο τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, ὅπερ ἀκολουθοῦμεν ἡμεῖς, οἱ Ρῶσοι καὶ ὅσοι ἀκολουθοῦν τὴν ἀρθόδοξον θρησκείαν, ἐνῶ οἱ λοιποὶ ἀπολιτισμένοι λαοὶ ἀκολουθοῦν ἀπὸ τοῦ 1582 τὴν γρηγοριανὴν μεταρρύθμισιν.

Ἄλλὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ἦτο ἔργον τοῦ Ἑλληνος ἀστρονόμου Σωσιγένοῦς, τὸ δὲ Γρηγοριανὸν

ἐνὸς ἰταλοῦ λατροῦ, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ἀλοάτιος Λίλιους. Πολὺ δὲ ἀδίκως ἀποδίδεται τὸ μὲν εἰς τὸν Κάισαρα, τὸ δὲ εἰς τὸν Γρηγόριον δέκκτον τρίτον, ὡς γράφει ὁ κ. A. D. Watson, τῆς Ἀπρονομικῆς Ἐταιρείας τοῦ Τορόντο, ἐν ἄρθρῳ δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Ἐταιρίας ταύτης.

Ὡς βλέπετε, ἡπαται αἱ μεταρρυθμίσεις, ἀς ἀνωτέρω σὰς ἀνέφερον, δὲν φέρουν τόσας μεγάλας καινοτομίας, ὡς φαντάζονται οἱ ἐλάχιστοι ἐφευρέται αὐτῶν. Μοῦ φαίνεται δ' ὅτι τὰ ἡμερολόγια τοῦ Σωσιγένοῦς, τοῦ Λίλιους, τοῦ Νομαῆ καὶ τοῦ Ρωμύλου ἀξίζουν ὅσον καὶ τὰ ἄλλα.

ΠΟΥΛΩΡΟΣ Κ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΡΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΟΣ ΕΛΕΝΗΣ

Κάποτε ἀγαπῶμεν τὴν ψυχὴν διὰ τοῦ εἰδώλου, κάποτε τὸ εἶδωλον διὰ τῆς ψυχῆς. Δὲν εἶναι ὅμως σπάνια καὶ αἱ περιπτώσεις κατὰ τὸς ὁποίας ἡ ἀγάπη μας συμπλέκεται μεταξὺ τῶν δύο μὲ ἀαδιόριστον βάσιν καὶ σκοπὸν. Πολλὰκις ἡ προσοχὴ μας δὲν εἶναι βέβαιον ἂν εἰλικύθη πρῶτον ἀπὸ τὸ εἶδωλον, ἢ τὴν ψυχὴν. Εἰμπορεῖ τὸ ἐν τῶν δύο να προεξάρχη, ἀλλὰ μία ἰδιαιτέρα ἀνίχνεισις προδίδει ὅτι ἡ ἄλλη ἄποψις ἔχει δώσει τὸ γνῶρισμα τῆς προκρίσεως.

Εἰς τοὺς νόμους τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τὸ φαινόμενον ἐλάχιστα ἐνδιαφέρει. Ἔττε ἀπὸ τοῦ εἰδώλου εἰς τὴν ψυχὴν, εἶτε ἀπὸ τῆς ψυχῆς εἰς τὸ εἶδωλον, ἢ κινήσις ἐξελλίσσεται εἰς κίνησον, τοῦ ὁποίου κατὰ φυσικὸν λόγον οὐδὲν ὄριον ἀρχῆς ἢ τέρατος ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑπάρχει, ἔτι δὲ ἡ ἔκτασις δὲν ἀποτελεῖ ζήτημα γεωμετρικῆς, δηλαδὴ ριζικῆς, μεταλλαγῆς ἀλλ' ἀπλῶς συμπτωματικῆς τοῦ διαβήτου ἀποσκοπέλλεως.

Ἄλλὰ ἐν τῇ Τέχνῃ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύγχυσις. Διότι ἀπαγορευομένης τῆς ψυχολογικῆς σταδιοδρομίας ἀπὸ τοῦ εἰδώλου εἰς τὴν ψυχὴν ἐπιβάλλεται ἡ ταυτοχρόνος ἐπιδείξις τῆς ψυχῆς ἐν τῷ εἰδώλῳ. Ὁ συγχρονισμὸς δηλαδὴ περιορίζει τὸν φιλοσοφισμὸν εἰς τὴν πλάσιν. Πρέπει ἀπὸ αὐτὴν να δοθῆ ἡ ψυχὴ σύγχρονος καὶ συνυπάρχουσα μετὰ τοῦ εἰδώλου. Πρέπει ἡ ὄψις τοῦ ἐνὸς νὰ ἐμφανίσῃ σαφῶς τὴν ἄλλην ἂνε ἀναξήτησώς καὶ ἄνευ σκεπτικῆς σταδιοδρομίας.

Καὶ τοῦτο μὲν εἰς συνήθεις περιπτώσεις ἔχει ἐκκολωτέραν τὴν ἐφαρμογὴν του. Ἄλλ' ὅταν τὸ εἶδωλον περιπλακῆ μεταξὺ ὑποκαμεινικῆς καὶ ἀντικαμεινικῆς ἀξίας, ὅταν δηλαδὴ ἐκτός τῆς ἰδίας ψυχικότητος ὑπάρχουν καὶ πλήθος ὁμῶν καὶ ἀνωμῶν ἰδιοτήτων ἐπιτασομένων ὑπὸ μιᾶς ἐξωτερικῆς πλοκῆς, ὅπως συμβαίνει μὲ τὰς μορφὰς τῶν ἡρωϊκῶν ἢ θρυλικῶν προσώπων, ἢ ἐκτέλεισις κινδυνεῖ να συμπαρασυρῆ

ἀπὸ τὴν ἀναλήθειαν τῆς φαντασίας, ἢ νὰ προσκόψῃ εἰς τὴν πιθανότητα τῆς ἀτροφίας τῆς. Καὶ τότε ἡ αἰσθητικὰ κρίσις, ποῦ δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τεχνικὰς ἐπιδειξιότητας καὶ ἐκτελεστικὰ θαύματα, ἐπιτιμᾷ ἄνευ ἐντυπώσεως καὶ ἄνευ συγνηνρσεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πιστοποιεῖ τὴν ἀποτυχίαν.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις δίδει τὸ πρόπλασμα τῆς προτομῆς τῆς βασιλοπαίδος Ἑλένης. Ὁ ποιητῆς ὁ ὁποῖος θὰ σταθῆ ἐμπρὸς τῆς διὰ τὰ ἴδη τὴν ἐναόκωσιν τῶν βυζαντινῶν θρόνων θὰ ζητήσῃ ἄλλα σημεῖα ἀπὸ τὸν ψυχρὸν σκεπτικιστὴν ποῦ θὰ ἐξετάσῃ με μίαν παγεράν πραγματοπάθειαν, καὶ τὸν κοινὸν Ἑλληνα ποῦ θὰ ἀνεύσῃ με μίαν τρυφεράν ἀδελφικὴν λατρείαν. Κανεὶς ἐκ τούτων δὲν πρέπει να περιφρονῆθῆ. Διότι ὁ τεχνίτης ποῦ θὰ τὸ θελήσῃ, θὰ δεῖξῃ περισσότερον ἔλλειψιν προσωπικῆς ἀντιλήψεως, παρὰ δικαιολογημένην ἀναπαύξιν ἀντικαμεινικῆς ὑπολήψεως. Εἶναι δὲ ἐνδείξις κατεπληρωτικῆς μεριότητος ἢ ἀξιοσιῆς ἢ ὁποία ἀπαιτεῖ τὴν αὐθόρμητον ἐξύψωσιν τῶν πολλῶν, χωρὶς τὴν προηγουμένην προσέγγισιν τοῦ τεχνίτου πρὸς αὐτοὺς με σκοπὸν ὄχι παραμονῆς, ἀλλὰ μόνον φωτεινῆς ποδηγητήσεως.

Ὁ ἀνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μέρος μιᾶς κοινωνίας, ἐνὸς συνόλου δηλαδὴ παιδῶν καὶ ἀνιμνήσεων, διατρεφεῖ ψυχικὰς χορδὰς ἔστω καὶ ἀμορφῶτους. Ἀκριβῶς δὲ τούτων ἡ γενικοποιήσις διὰ ἔξωτερικῶν αἰτιῶν καὶ φαινομένων δημιουργεῖ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ποῦ τὴν ὁποῖαν τείνει ἡ ἀληθὴς Τέχνη. Πρὸς τοῦτο εἰς ἀνισοπεδῶτους κοινωνίας τὸ δυνατὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς συγχύσεως ἀπαιτεῖ ὑπαρξίν ἐξαιρετικῶν ἰδιοφυϊῶν. Διότι τὸ ἀποτέλεσμα δὲν πρέπει να ἀνήκῃ εἰς ἓνα μόνον σημεῖον ἀφορτωμένης γῆς, ἢ εἰς ἄλλο χέροσον καὶ ἀκαυθόφυτον. Πρέπει να εἶναι ἡ ἁμονία τῶν δύο καὶ ὁ δεσμὸς ποῦ θὰ ἐπιφέρει τὴν

μὴ ὑπάρχουσαν ἰσοπέδωσιν. Πρέπει ἐν ὀλίγοις να ἀνήκῃ εἰς ὄλους, καὶ συγχρονως οὐδενὸς να εἶναι ἀποκλειστικὸς χαρακτηρισμὸς.

Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλειψε πάντοτε ἀπὸ τὸν τόπον μας. Ὁ κομπασμὸς διὰ μίαν καλὴν τυχὸν μελέτην εἰς ἕνας σχολὰς ἔσβυσε πᾶσαν ἐντοπίου παρατηρήσεως, καὶ τὸ γόητρον τῆς προσεγγισθείσης ἔξινις μεγαλοφυΐας ἐξέπλευσε μίαν ἀφορητὸν μίμησιν, ἢ ποῖα ἐδημιούργησε τὴν παρατηρουμένην ἀπὸ τῆς Τέχνης ἀπομάκρυνσιν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς. Εἶναι ἄδικο νὰ διαλαθῆται ὅτι ὁ δικασμὸς ὀφείλεται εἰς τὴν αἰσθητικὴν τοῦ τόπου στεῖρωσιν. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀποξένωσις τῆς Τέχνης ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ἐπέφερε τὴν μεγάλην ἀδιαφορίαν, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν αἰσθητικὴν τῶν πολλῶν κατὰπτωσιν.

Εὐτυχῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κάποιον βελτίωσις ἀντιλήψεων ἤρχισε να ἐκδηλώνεται. Τὸ ἑλληνικὸν περιβάλλον ἐπερίκλυσε ἤδη ἀξιεπαινοῦσις τινὰς προστάθειας, αἱ ὁποῖαι ὑπόσχονται προσεχῆ ἐμφιλοκώρησιν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ψυχικότητος καὶ τὸ εἶδος τῆς νοητικότητος τοῦ τόπου. Ἀπετέλεσθη τοιουτοτρόπος ἀβιαιτος κύκλος ἀντικαμεινικῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀναμορφώσεως. Μακρὰν πάσης καταγώδους ἐτελέσεως ἢ μελιστοκάτου ἀναλήθειας, ἢ ἐν Ἑλλάδι τέχνη ἤρχισε πλέον πρὸς τινος να εἰσέρχεται εἰς τὴν κλασι-

Ο ΟΦΘΑΛΜΟΣ

(ΑΠΟ ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΧΑΡΑΜΗ)

Γεννηθῆτω φῶς, εἶπεν ὁ Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ τὸ τελευταῖον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πλασματικῶν εἶδε τὸ ἔργον τῆς πανσόφου Δημιουργίας, καὶ θαύμασε αὐτὸ καὶ ὤμνησε τὴν σοφίαν τοῦ Δημιουργήσαντος. Εἶδεν ὁ ἄνθρωπος τὰ ὑποδέστερα αὐτοῦ ὄντα, εἶδε τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ἀστέρους, εἶδε τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὄκεανούς, ἐν ἑνὶ λόγῳ εἶδε τὸ ἀρμονικώτατον Σύμπαν καὶ ἤλθη εἰς λατρείαν τῆς Φύσεως τῆς ἐκπροσωπούσης ἐκπᾶγκως τὸν Δημιουργόν.

Εἶδεν ὁ ἄνθρωπος διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ δι' αὐτῶν ἐγένετο κοινωνὸς τοῦ μεγαλείου τῆς Φύσεως.

Οἱ ὀφθαλμοί, ἰδοὺ ὁ κυριώτερος τῶν δεσμών ὀ' ὧν ὁ ἄνθρωπος συνδέεται μετὰ τῆς φύσεως. Τὸ πρῶτον τῆς ἀντιλήψεως ὄργανον, τὸ πολυτιμώτερον τῆς ἀποφυγῆς ὄργανον, ἡ κορυφὴ τῶν αἰσθητικῶν. Ἄξιον θαυμάζετον τῆς ὀρέσεως τὸ αἰσθητήριον! Ἄξιον θαυμάζετον διὰ τὴν ἀνατομικὴν αὐτοῦ κατασκευὴν, διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὰς παντοίας ἄλλας ἰδιότητας, περὶ ἧς ἐπιτραπῆτω μοι να ἐνδιατρίψω διὰ βραχέων εἰς τὴν ἀνακτῆριον ταύτην ὁμιλίαν μου.

Καὶ πρῶτον ἀνατομικῶς: Εἶναι ὅπως θαυμασμῶ ἀξία ἡ πρόνοις τῆς Φύσεως, ἥτις, ὄργανον τῶσον λεπτομερῶς καὶ τηλικαύτης χρησιμότητος, ἐποσθητέησεν ἐντός τοῦ ὀστένου κόγχου ὡς ἐν προσωκρατικῇ πυξίδι. Ὅπως καὶ ὁποίας κακάσις ἀποφνεγε ὁ ὀφθαλμὸς

κὴν ὀδὸν τοῦ ἀπλοῦ, τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τοῦ μεμετρημένου.

Ὁ κ. Τόμπρος με τὴν προτομὴν τῆς βασιλοπαίδος Ἑλένης ἀπὸ τοιούτου κυρίως σημεῖου ἐνθουσιάζει. Διότι ἀκριβῶς τὸ εἶδωλον δὲν παρεπλάινεσεν τὸν τεχνίτην. Αἱ πολλαὶ μορφὰι τὰς ὁποίας θὰ ἀπῆτουν ἢ πραγματικότης, ἢ ἐντύπωσις καὶ ἢ φαντασία προκειμένου περὶ προσώπου τοῦ ὁποῖον ἀνήκει διαφοροτόπος εἰς τὸ παρελθόν, καὶ εἰς τὸ μέλλον, δὲν παρέσυνον αὐτὸν εἰς τὰ ἐπιγνάσματα ἐκεῖνα ποῦ καταστρέφουν τὴν ἁμονίαν τῶν γραμμῶν χάριν τῆς πρώτης συναπαγῆς. Μόνον διὰ τῆς κλασικῆς πλάσεως τοῦ ἀπλοῦ καὶ τοῦ φρενιτοῦ σαγηνεῖαι, ἐπιτυγχάνων ἀξιοπρέπειαν τοῦ συνόλου καὶ ζωηράν τῶν μερῶν ἐκφραστικότητα. Καὶ τοιουτοτρόπος με τὴν ἀληθῆ καὶ ἀβίαστον ἐμφύχωσιν ὄλων τῶν σημείων τῆς ἡρεμικῆς φυσιογνωμίας κατορθῶνει τὴν ἀποφυγὴν τῶν σκοπέλων τῆς προσωπικότητος. Ὡσὰν δὲ νὰ ἴστατο εἰς τὴν θέσιν τῆς προτομῆς ἢ ζωῶσα παρῆλπισσα, ὁ ποιητῆς δικαιώνεται εἰς τὸ περυσίμα του ἐπὶ τοὺς θρούλους τῆς βασιλοποιίας τοῦ Μισοῦ, περὶ ταυτοχρόνος ὁ ψυχρὸς τεχνικότης, ποῦ μετρᾷ, ζήτη καὶ σπουδάζει, δὲν ἀταγοποιεῖται ἀπὸ τὴν ἀνατομίαν, τὴν πλαστικότητα καὶ τὸ φῶς.

Χ'

έν τῷ μέσῳ αὐτῆς τμήματος, τῆς κόρης, καί ὁ νεύ- ρονος ἢ ἀμφιβληστροειδῆς.

Οὐχ ἄπτον προσφόρος εἶναι διατεταγμένα καί τὰ ἐν τοῖς χιτῶσι περιεχόμενα δηλαδή τὸ ὕδατος ὕγρον, ὁ χρυσταλλοειδῆς φακός καί τὸ ὑάλεινός ὕγρον.

Ἡμεῖς δὲ τῆς ἐπιστήμης οἱ ἱεροφάνται τὴν σμίλην ἀνὰ χεῖρας ἔχοντες καί τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν ἀνατομικὴν ἐρεργούντες, θαυμάζομεν τὴν ὄντως σοφὴν διάταξιν τῶν μορίων τούτων καί τὴν πρὸς ἄλληλα ἰσχύειν. Θαυμάζομεν ὀρώντες τὸν ἀμριβληστροειδοῦ ἀπεργαζόμενον κοίλην σφαιρὰν περατομένην ἔμπροσθεν διὰ κυκλωτέρου χείλους παρὰ τὴν ἰσίδα καί περιλαχθένουσαν τὸ ὑάλεινός ὕγρον, ὅπερ προσῶχεται ἐν κοιλώ-

ματι τῆς προσθίας αὐτοῦ ἐπιφανείας τὸν χρυσταλλοειδοῦ φακόν. Οὐχὶ ὀλιγώτερον ἀξιοθαύμαστος εἶναι ἡ διάταξις τῶν συμπληρωματικῶν τῆς ὀφθαλμικῆς συσκευῆς μορίων, μορίων, τῶν συμπληρούντων τὴν ὀλην πτε- πιλεπτον ὀπτικήν μηχανήν, δηλαδή τῶν ἀγγείων τῶν διατρεφόντων τὸν ὀφθαλμόν, τῶν νεύρων τῶν νευ- ρόντων αὐτῶν καί τῶν μυῶν τῶν ἐπιτελούντων τὰς διαφόρους αὐτοῦ κινήσεις. Καί διὰ τῆς ἰδιαζούσης ἐκαστῶ τῶν συνιστῶντων τὸν ὀφθαλμόν μορίων λείψ τουργίας, ἐκτελουμένης κατ' ἀκριβείαν καί τάξιν καί ἀρμονίαν, τελείται ἡ ὄλη τοῦ ὀφθαλμοῦ λειτουργία, ἡ ὄρασις.

(ἔπειτα συνέχεια)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1917

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

1 Φεβρουαρίου.—Αἰετόδότη ὅτι διακόπτονται αἱ σχέσεις Γερμανίας καί Κίνας.—Ἐβουβίσθησαν εἰς τὸν Ἀτλαντικόν Ἄκεανόν 10 πλοῖα 19 χιλιάδων τόννων ὑπὸ Γερμανικοῦ Ἰποβρυχίου.

2 Φεβρουαρίου.—Ἐντὸς μῆς ἰδρωμάδος ἐβουβίσθησαν 146 πλοῖα.—Διεκόπη ἡ συγκοινωνία Ἀγγλίας καί Σουηδίας.

3 Φεβρουαρίου.—Κατεβιάσθη ἐν Βρυξέλλαις ἡ σημαία τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας.—Αἱ βυθίσεις ἀτυχῶς ἢ εὐτυχῶς διὰ τὴν ταχυτέραν ἐπίτευξιν τῆς εἰρήνης ἐξακολουθοῦν.

4 Φεβρουαρίου.—Αἱ τορπιλλίσαι καί αἱ καταβυθίσεις πλοίων ἐξακολουθοῦν ἀθρόαι καταλήθουσαι.—Συνελήφθησαν 17 ῥωσσοὶ Βουλευταί ὡς συνωμῆται.

5 Φεβρουαρίου.—Ἐτορπιλλίσθησαν 38 πλοῖα !!

6 Φεβρουαρίου.—Ὁ Οὐέλμαν ἐδῆλωσεν ὅτι φρονεῖ ὅτι τὸ Κογκρέσον ἀφείλει νὰ τοῦ παράσχῃ ἀπόλυτον πλη- ρεφυσιοσύνην.—Ἐξοπλιζονται τὰ Ἀμερικανικὰ σκάφη.

7 τορπιλλίσαι δὲν καταπαύουσιν.—Ἀθρόαι καταβυθίσεις εἰς τὴν Μεσόγειον.—Ἐτέθησαν νάρκαι εἰς τὰς εἰσόδους τῶν σπουδαίων ὁδῶν Ἀμερικανικῶν λιμένων.

8 Φεβρουαρίου.—Ἐψήφισθη νόμος κατὰ τῆς κατασκευῆς εἰς Ἀμερικὴν.—Ὁ Ρούζβελτ καταγγέλλεται εἰς τὴν συγκρότησιν ἐθνικῶν σωμάτων.

9 Φεβρουαρίου.—Ἀγγέλλεται ἡ καταβυθίσις 8 ἀτμοπλοίων καί ἰστιοφόρων.

10 Φεβρουαρίου.—Ἀγγέλλεται ἡ καταβυθίσις ἐντὸς 24 ὥρων ὑπερεκατὸν σκαφῶν—Φρέιχη !!

11 Φεβρουαρίου.—Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀνησυχοῦν διὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν προφῶρων !!

12 Φεβρουαρίου.—Οἱ Ἀγγλοὶ ἔλαβον τὸ μέτρον νὰ μὴ ἀναφέρουν τὰς καταβυθίσεις τῶν πλοίων.

13 Φεβρουαρίου.—Νέος ἀριθμὸς καταβυθίσεων.

14 Φεβρουαρίου.—Ἡ Γερμανία ὁ ἀποζημίωση τὴν

Ἰλλανδίαν διὰ τὰ καταβυθισθέντα ὑπ' αὐτῆς πλοῖα τῆς.

15 Φεβρουαρίου.—Τὰ Σουηδικὰ πλοῖα διακόπτονται τὰ ταξείδια τῶν.

16 Φεβρουαρίου.—Θεωρεῖται προσεχῆς ἡ Γερμανοαμερικανικὴ ῥῆξις.

17 Φεβρουαρίου.—Ἀνεκαλύφθη Γερμανικὴ συνωμοσία εἰς Ἀμερικὴν.—Ἀπεκλείσθη ἡ ζώνη τοῦ Ἀτλαντικοῦ.—Τορπιλλίσαι ἀτελειώτους.

18 Φεβρουαρίου.—Ἐψήφισθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξα- πλισμοῦ τῶν ἐμπορικῶν ἀποπολείων τῆς Ἀμερικῆς.

19 Φεβρουαρίου.—Τὸ Κογκρέσον ἐψήφισεν πολεμικὰς πιστώσεις.—Τὰ ῥωσικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν πόλιν Χανζάδν ἀπέχουσαν 400 χίλια. μίλι τῆς Βαγδάτης.

20 Φεβρουαρίου.—Ἡ ἐν Πετροῦπολει συνδιάσκεψις τῶν Συμμάχων ἀπέδειξε τὴν ἐνότητα καί ἀλληλεγγύην αὐτῶν.

21 Φεβρουαρίου.—Οἱ Ἀγγλοὶ προελαύνουν εἰς τὸ Σὸμ κανονικοῦς.

22 Φεβρουαρίου.—Ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς.—Ὁ κ. Γασσὸν ἐγνωμάτευσεν ὅτι ὁ ἐν Μακεδονίᾳ Συμμαχικός στρατός εἶνε ἀνεπαρκής καί ἐπρότεινε τὴν ἐνίσχυσιν του.

23 Φεβρουαρίου.—Ἡ Ἀυστρία θά κἀλέσῃ ὑπὸ τὰ ὄπλα τοὺς ἄγοντας ἡλικίαν 34—60 ἐτῶν !

24 Φεβρουαρίου.—Ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ ἀβενεῖ καί παραμένει κληνῆρις.

25 Φεβρουαρίου.—Ὁ Στρατηγὸς Σκράγγ Γενικός Ἀρχηγός τῶν ἐν Ἀνατολῇ Συμμαχικῶν δυνάμεων ἀρραβωνίσθη τὴν δα ἀ Ζοανίς Νοσοκόμον τοῦ Σώματος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Γαλλίδων.

26 Φεβρουαρίου.—Τὸ Κογκρέσον τῆς Ἀμερικῆς θά συνέλθῃ τὴν 3 προσεχούς Ἀπριλίου.

27 Φεβρουαρίου.—Ἀπεψήφισθη ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν Ἀμερικανικῶν καί ἐμπορικῶν πλοίων καί ἡ δημιουργία Ἰππερωκεανίου Ἀμερικανικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου.

28 Φεβρουαρίου.—Προβλέπεται κήρυξις πολέμου με- ταξὺ Ἀμερικῆς καί Γερμανίας.

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΚΕΝΝΕΤ—ΜΠΡΑΟΥΝ

Ἡ πόλις μας φιλοξενεῖ τὸ ζεῦγος Κέννετ Μπράουν. Ἐκπροσωποῦν τὴν ἰδανικωτέρα συνένωσιν Ἀμερικῆς καί Ἑλλάδος—Ἀμερικανὸς αὐτὸς—Ἑλληνας ἐκεῖνη—καί ἦλθον εἰς τὸν τόπον μας διὰ πρώτην φοράν ζηλωταί μίᾶς ὑπερόχου ἰδέας ὑπὲρ τῶν ὕψλων Ἑλληρικῶν συμφερόντων. Ἡ κ. Δήμετρα Μπράουν δὲν εἶνε τελείως ἀγνωστος διὰ τοὺς φίλους τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως ἔργων τῆς ἐπιφανοῦς Ἑλληνίδος εἰς Ἀγγλικὴν καί Γαλλικὴν γλῶσσαν καί τῆς θαυμαστῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐργαζάμεν διὰ μακρῶν εἰς παλαιότερα τεύχη καί περὶ τῆς ὑπερόχου φιλολογικῆς τῆς ἐργασίας καί περὶ τῆς ἀτομικῆς τῆς ἀξίας δημοσιεύσαντες ἐπὶ πλέον καί ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ λίαν ἀνδιαφέροντος μυθιστορηματὸς τῆς τοῦ «Χαρομηλίτη».

Τὸ ζεῦγος Κέννετ κατέχει μεταξὺ τῶν Ἀμερικανικῶν πνευματικῶν κύκλων περιφανῆ θέσιν, ἡ δὲ φιλολογικὴ τῶν παραγωγῶν πρωτεύει μεταξὺ τῶν ἐκλεκτοτέρων φιλολογικῶν προϊόντων τῆς μεγάλης Δημοκρατίας. Εἶνε τιμὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι μέσα εἰς τοὺς γιγαντιαίους ἐκείνους κοινωνικούς καί φιλολογικούς συναπτισμούς· εἰσεχώρησε νικηφόρως μίᾳ Ἑλληνίδι, ἀλλὰ καί ἱκανοποίησις αὐτῆς τῆς πατρίδος ὅτι ἔνα τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς διέσησον Ὀκεανοῦς διὰ νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εἰς τόσον κρισίμους στιγμῆς.

Χαιρετίζομεν μὲ συμπάθειαν τὸ εὐγενὲς ζεῦγος καί εὐχόμεθα αἱ προσπάθειαι τῶν ν' ἀποθῶσιν ἀποτελεσματικαί. Εἶνε ἀλλήθες ὅτι αἱ περιστάσεις εἶνε τόσον δύσκολοι, τόσον ἀντίθετοι πρὸς τὸν ἐπιποικωκόμενον σκοπὸν, τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος τόσον ὀλίγον παρεσκευασμένον διὰ νὰ δεχθῇ μετ' εὐμενείας τὰς φιλελληνικάς σχέσεις τοῦ ζεῦγους Μπράουν ὥστε νὰ διατάξῃ κανεὶς νὰ προσδίσῃ μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ἐπιτυχίαν των, ἀλλ' ἐξ ἄλλου αὐτὴ αὐτὴ ἡ σημερινὴ κατάστασις μας, αὐτὴ ἡ ἐξάθροως μας, αὐτὴ ἡ δυσχερὴς ἐλὼν ἡμῶν θέσις, ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξίν προσώπων ἀμεροληπίτων, ψυχραζῶν, πατριωτικῶν, εὐλαϊκῶν, τὰ ὅποια νὰ ἔχωσι τὴν δύναμιν καί τὴν ἱκανότητα νὰ ρίψωσι τὸν σπῆρον τῆς ἀγάπης, τῆς συμπιλιώσεως, τῆς περισυλλήγης. Καί ἀπὸ τῆς ἐννοίας αὐτῆς τὸ ἔργον τῆς κυρίας Μπράουν καί τοῦ διακερπετοῦ Ἀμερικανοῦ συζύγου τῆς εἶνε ἄξιον τῆς ἐθνικῆς ἐγνωμοσύνης. Ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπιθεωρησις» ἡ ὅποια πολλὰ ἐπέπλεξε εἰς τὰς ἐνεργείαις των θά εἶνε εὐτυχίς ν' ἀναγγεῖλῃ μίαν ἡμέραν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν τοῦ συμπάθους Ἑλληνοαμερικανικοῦ ζεῦγους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙ

ΣΥΝΑΓΙΔΙΑ

Εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἐδόθη ἡ συναυλία τοῦ κ. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν Συσταίων. Εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας δὲν ἀνεγράφη ὄνομα, ξένου μουσικοῦ. Κατέχεται ὀλοκλήρῳ ἀπὸ συνθέσεως τοῦ νεαροῦ Ἑλλήνα μουσουργοῦ.

Ἡ «Ἀγάπη», ὁ «Πόνος» καί ἡ «Πίστη» εἶνε ἡ ἐμπνευσμένη σοῦτά τοῦ κ. Μητροπούλου, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν διαφαίνεται ὄλο τὸ καλλιτεχνικὸ τὸν τάλαντον. Τὴν ἀπέδωσε μὲ πάθος καί δυναμὸν πολλήν.

Εἰς τὴν συναυλίαν ἔλαβαν μέρος ὁ κ. Εὐσταθίου, βιολί, καί ἡ κ. Στράτου τραγοῦδι.

Τὸ «Στερεὸν Τραγοῦδι» καί τὴ «Καρδιά τῆς Μάννας» τὸ ἐτραγοῦδῆσε ἡ κ. Στράτου μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ πάθους ὥστε δικαίως κατεχειροκροτήθη ἀπὸ τὸ ἐκλεκτὸν κοινόν.

Ἡ συναυλία ἐξεῖσε μὲ τῆς «Σκηνῆς ἀπὸ τὸν Στρατόνα» ἕνα συμφωνικὸν ποίημα, τὸ ὅποιον ἀποκαλύπτει ἐπὶ πλέον τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν πρὸς τὴν ὁποίαν φέρεται ὁ Ἕλληνας καλλιτέχνης.

Ὁ κ. Μπότσας ἔδωκε τὴν συναυλίαν του εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὡδείου. Ἡ πλουσία καί ἐπιβλητικὴ φωνὴ του ἐθανυμάθη διὲ μίαν ἀκόμη φοράν. Ἐτραγοῦδῆσε, Ροσσίνι, Καλδαρα, Ρομπενοτάιν, Μασσενέ, Μπετόβεν, Γλοῦκ, καί Τομάς. Ἐπέρχομαι εἰς τὰ τρία Ἑλληνικὰ τραγοῦδια καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ Λαγρινί. Ὁ κ. Φαραντάτος τὸν συνῶθευσε εἰς τὸ κλειδοκῦμβαλον.

Καί τῆς κ. Σέεπερ ἡ συναυλία ἐδόθη εἰς τοῦ Ὡδείου τὴν αἴθουσαν. Ἡ κ. Σέεπερ ὅπως πάντοτε μᾶς ἔδωκε μίαν μεγάλην μουσικὴν ἀπόλαυσιν μὲ τὸ ἐκλεκτὸ τῆς τραγοῦδι. Μπετόβεν, Γρετρώ, Σοπέν, Σαῶν-Σαῶν, καί δύο Ἑλληνικὰ τραγοῦδια ἀπεδόθησαν ὄλα μὲ μιᾷ τέχνῃ θαυμαστῇ.

Ἡ δευτέρα μεγάλη συναυλία τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὡδείου, ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν του. Ἐλαβον μέρος ἡ δις Πανῶ,—πιάνο—καί ἡ δις Ἡλέκτρα Παπαγεωργοπούλου—τραγοῦδι. Τὴν διεύθυνον τῆς ὀρχήστρας ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Μαρκοῦ τὴν ἀνέλαβε ὁ κ. Βαλτετσιώτης ὁ ὅποιος ἀντεπεκρίθη πληρέστατα εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ κοινου, ὅπως εἶνε μάλιστα ἕνα κοινὸν τῆς αἰθουσῆς τοῦ Ὡδείου.

Καί ἡ ἐφετηνὴ συναυλία τοῦ κ. Μ. Καλομοίρη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὡδείου συνεκέντρωσε πολὺν, πάρα πολὺν κόσμον. Τῆς συναυλίας προηγῆθη ἐξαγωγή ἐν εἰδει διαλέξεως ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Καλομοίρη. Ἡ κ. Φωκά, ἡ δις Φωκά, τὸ Κουιντέτο, ὁ κ. Παπαδημητρίου καί ἡ ἐκ μαθητῶν χοροδία τοῦ Ὡδείου, ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συναυλίαν τοῦ κ. Καλομοίρη. Ὅλοι αἱ συνθέσεις του ἦσαν πολὺ. Ἐχειροκροτήθῃ ὁμοῦ περισσότερον τῶν ἄλλων τὸ «Πῆραν τὴν Πόλιν, πῆραν τὴν», εἰς τὸ ὅποιον ὁ συνθέτης κατώρθωσε νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὸν Ἑλληρικὸν πόνον.

Ἡ συνεκέντρωσις εἰς τὴν συναυλίαν τοῦ κ. Καλομοίρη ἦτο ἀπὸ τῆς πλέον ἐκλεκτῆς. Ὅλοι οἱ ἀνθρωποι τῶν Γραμμάτων καί τῆς Τέχνης, παρενέβησαν εἰς αὐτήν, καί παρὰ τὸν στενὸν χῶρον τῆς αἰθουσῆς κατώρθωσαν νὰ παρακολουθήσουν καί νὰ χειροκροτήσουε τὸν ἐκλεκτὸ καλλιτέχνην.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Αἱ διαλέξεις τοῦ Παγορασσοῦ ἐξηκολούθησαν τὸν μῆνα αὐτὸν μὲ πολὺ ἐκ μέρους τοῦ κοινου ἐνδιαφέρον. Ὁ κ. Κουστίδης μᾶς ὠμίλησε περὶ τοῦ «Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ». Ὁ ὠμίλησις ἤρχισε ἀπὸ τὴν γεννησιν τοῦ μυθιστορηματοῦ, καί ἀνέφερε τὸς ἀρχαίους Ἑλληνας μυθιστοριογράφους καί τοὺς Βυζαντινοὺς.

Ὁ Ραγκαβῆς, κατὰ τὸν κ. Κουστίδην δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ πρῶτος Ἕλληνας λόγιος, ὁ ὅποιος ἠχολήθη εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς λογοτεχνίας. Ἀνέφερε τὰ

διηγήματα του Ραγκαβή, τα οποία είνε εἰκοσι καὶ τέσσαρα τὸν ἀριθμὸν, τὰ ὅποια ἄνω ἄνω δὲα σχεδὸν φέρουν τίλους ξενικούς, διὸ φαίνεται τὰ ἐπιπεπρωμένα τὰ περὶ σπουδαιότερα εἰς τὰς ἑξῆς αἰλὰς εἰς τὰς ὁποίας ἦτο διαπεπιωμένοι δ' Ἕλλην διπλωμάτης.

Ὁ κ. Ράδος ὁμίλησε περὶ τοῦ Στεφάνου Ξένου καὶ τοῦ ἱστορικοῦ μυθιστοριογράφου, Μετὰ τὴν τέχνην τὴν ὅποιαν κατέχει ὁ κ. Ράδος δὲν ἔξωτινάνεσε μόνον πρὸ τῶν ἀκρατῶν τὸν τοῦς ἥρωας τῶν ἔργων τοῦ Στεφάνου Ξένου, ὅσον ἔξωτινάνεσε αὐτὴ τὴ ζωὴ τοῦ συγγραφέως, τοῦ ὁποίου ὁ μυθιστορηματικὸς βίος ὑπερέβη καὶ αὐτοὺς τοὺς ἥρωας του.

Ὁ κ. Μεγάροδος ὁμίλησε περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἑμμανουὴλ Ροῦδη. Ὁ Ροῦδης κριτικῶς δὲν ἐπὶ ἤρξε διηγηματογράφος καὶ μυθιστοριογράφος μετὰ δημοτικὴν φαντασίαν. Τὰ διηγήματά του ἴσταν τὰ περισσότερα προσωπικὰ ἐπιπτώσεις καὶ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας ἤθεσε νὰ ἐκδηλώσῃ μετὰ μίαν χάριν ἰδιαίτερα καλλιλογικῆν.

Μετὰ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Μεγάροδος ἐληξαν αἱ διαλέξεις τοῦ Φεβρουαρίου εἰς τὸν Παρθασοῦ.

Ἡ Α. Υ. ὁ Πόρην Νικόλαος παρηκολούθησε μετὰ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ τοὺς τρεῖς ἐκλεκτοὺς ὁμιλητάς.

ΘΕΑΤΡΑ

Εἰς τὸ Βασιλικὸν Θέατρον ἐδόθη ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παιδῶν τοῦ Παρθασοῦ, ἡ θεατρικὴ παράστασις ἐπὶ ἐρασιτεχνῶν. Ἐδιδάχθη ὁ Πολύφρονος τοῦ Ἀλβέρτου Σημαίν, καὶ μίαν μουσικῶς κομωδία τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου ἡ «17 Ἰουνίου.»

Τὸ ἔργον τοῦ Σημαίν, εἶνε γνωστὸν εἰς τὴν νεωτέραν λογιαν, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον δυνατὰ καὶ ἐπιτυχημένα ἔργα τῶν ὁποίων ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον πρὸ ἐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῆς Γαλιτίας κομωδίας. Τὸ θέμα του, εἶνε ὁ ἔρωσ τοῦ Πολυφρόνου πρὸς τὴν ὄραϊαν Γαλιταίαν, ἡ ὁποία ἄνω ἀπὸ τὸν Ἄνω, καὶ ἡ ἐκουσία τύφλωσις τοῦ ἄρχιου πολεμιστοῦ ὅπου μὴ βλέπει τὴν ἀγαπωμένην εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς ἄλλου.

Τὸ ἔργον εἶνε γνωστὸ ἀπὸ πάθος τραγικόν, καὶ τὰ φοβερὰ μαρτύρια τοῦ πάσχοντος Πολυφρόνου ἐνερχοῦν πολὺ τὸ ἀνθρώπινον καὶ συνεπὲς τὸ συγκινητικόν.

Ἡ μετάφρασις πολὺ καλῆ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Μιράνα. Εἰς τὸ ἔργον ἐπαίξαν ἐρασιτέχναι καὶ ἐρασιτέχνιδες. Ἡ δὲ Ἀμπελιὰ ἐπεδόθη τὸν ὄλον τῆς Γαλιτίας, ἡ δὲ Μπενή Ψάλτη τοῦ Ἀκιδος, ἡ δὲ Βαρούχα τὸν ὄλον τοῦ Βουκοῦ, καὶ ὁ κ. Γ. Τσιτσιλιάνος τὸν ὄλον τοῦ Πολυφρόνου. Ἐξ ὁλοῦν ὁ κ. Τσιτσιλιάνος ἐπαίξε ἀρετὰ καλὰ καὶ ἐπὶ ἤρξε τραγικὸς εἰς τὰς στιγμὰς τοῦ πάθους του χωρὶς νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ὑπερβολήν. Αἱ ἐρασιτέχνιδες ἄνω ἀπέμειναν ἄπλαϊ ἐρασιτέχνιδες, καὶ οὕτε ἡ Γαλιταία, οὕτε ὁ Ἄνω κατόρθωσαν νὰ ἐμβυθῶνται εἰς τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Σημαίν. Ἡ δὲ Βαρούχα μόνη περισσότερον τῶν ἄλλων ἀπέδωσε τὸν ὄλον τοῦ ἀρελοῦς βοσκῶν.

Ἡ «Πρώτη Ἰουνίου» ἐπαίχθη καλλιτέρα ἀπὸ τὸν Πολύφρονον. Ἰσως οἱ ὄλοῖ ἴσταν περισσότερον σύμφωνοι πρὸς τὸ τάλανον τῶν ἐρασιτεχνῶν πρὸς ἐπιδοθησαν αὐτοῦς. Τὸ ἔργον τοῦ Πρίγκηπος εἶνε μίαν σίτυρα ἐπιτυχημένη τῆς πλουτοκρατικῆς τάξεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἐχει σκηνικὴν ὀικονομίαν, καὶ ἔξωτινάνεσε διάλογον. Ὁι δηλαδὴ χρειάζεται δι' ἓνα σκηνικὸν ἔργον. Ὁιοι οἱ ἐρασιτέχναι ἐπαίξαν καλὰ. Ἡ 17 Ἰουνίου

παρεδόθη ἤδη εἰς τὸν ἴδιον τῆς δος Κοτοπούλη ἡ ὁποία ἐδέχθη τὸ ἔργον μετὰ πολὺν ἐνθουσιασμόν.

* *

Τὰ θεάτρα θ' ἀρχίσουν ἐφέτος μετὰ πολλὴν φαντασίαν ζωὴν. Εἰς τὰ «Ἰουλιανὰ ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του ὁ Μουσικὸς θίασος μετὰ τὴν «Κόρη τῆς Μαντάρ» Ἀγκώ, δὲ παίζει ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς παλαιὰς ἐπιτυχίας, τὰ «Παραπήματα», τὸ «Μικ-Νικ», τὴν «Πρόθυμη Χήρα» καὶ τὴν «1α Τιλ-Τόπ».

Ὁ θίασος τοῦ κ. Παπαϊωάννου ἐγκατεστάθη καὶ πάλιν εἰς τὸ θέατρον του καὶ ἀρχίζει σύντομα τὰς παραστάσεις του. Ἐν Ἐραξὶ δὲ γίνῃ μετὰ τὴν «Ἀσπρη Τρίχα» τοῦ κ. Λαυράγκα.

Ἐφέτος δὲ ἔχουμεν καὶ νέον θέατρον. Τὸ «Ἀνρικόν» τοῦ κ. Δημητριοπούλου, ἐδίδασκεται εἰς τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν καὶ λέγεται ὅτι θὰ εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερα θεατρικὰ κτίρια. Τὸ Ἀνρικὸν θὰ στεγάσῃ καὶ τὰ «Παρθασίνα» ἐτοιμαζόμενα ἤδη ὑπὸ τῆς Συγγραφεῖς τριανθρίας.

Ἡ κ. Κομπότη καὶ ἡ κ. Δημοπούλου συνεκρότησαν ἴδιον θίασον. Ἄγνωστον ἀκόμη ποῦ θὰ παίζῃ ὁ θίασός του.

Εἰς τὸ «Κεντρικόν» θὰ παίζῃ ὁ θίασος Νικα-Φύροσ.

ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐταιρείας τῶν Ὁφελίμων Βιβλίων, ἤρξατο τὰ μαθήματα τῆς ἀνωτέρας μορφώσεως τῆς γυναικῆς ὁ Πατριτικὸς Σύνδεσμος τῶν Ἑλληνιστῶν. Πρῶτος ἐδίδαξεν ὁ κ. Γουναράκης Πολιτικὴν καὶ Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν. Τὸ θέμα—ὅπως εἶπεν καὶ ὁ κ. Καθηγητὴς—εἶνε βαρὺ, καὶ ἴσως καὶ νὰ θεωρεῖται ἀπρόσιτον διὰ τὴν γυναικίαν ἀντίληψιν. Ἀλλὰ ἡ μεθοδικότης, ἡ σαφής τὸν κ. Γουναράκη, καὶ ἡ ἀπλοποιήσις—ὅσον δυνατὰ νὰ ἀπλοποιηθῇ μίαν ἐπιστήμη—κατόρθωσαν νὰ τὸ καταισγιῇ ὄχι μόνον προσιτὸ πρὸς τὴν γυναικίαν ἀντίληψιν, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον διὸ αἱ ποικίλαι ἐμφανίσεις τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, ἔχουν ἀνάγκη καὶ τῆς γυναικῆς συνδρομῆς διὰ νὰ φθάσῃν εἰς μίαν λύσιν.

Μετὰ τὸ κ. Γουναράκη ἐδίδαξεν ἱστορίαν ὁ κ. Ζηοῖου, Παιδαγωγικὴν ὁ κ. Ἐξαρχόπουλος, περὶ Τέχνης ὁ κ. Κεραμόπουλος, καὶ περὶ Ὑγιεινῆς ὁ κ. Λαμπιδάκης. Εἰς τὰ μαθήματα παρίστατο ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Σοφία

Ἐπίσης τὸ Τμήμα Ὑγιεινῆς ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Πριγκίπισσας Ἐλένης κἀνευ ἐβδομαδιαίας διαλέξεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀκαδημίας. Τὴν ὑγιεινὴν τοῦ σώματος, τὴν ὑγιεινὴν τῶν ὀφθαλμῶν, τὴν ῥυθμίσιον καὶ ἄλλα ἀκόμη θέματα σχετικὰ μετὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ζωὴν ἀρεπτικῶν οἱ ἀναβαρῶντες τὴν διδασκαλίαν ἐπιστήμονες. Ὁμίλησαν ἤδη οἱ κ. κ. Κούρης, Μπίστης, Κόκορης καὶ ἄλλοι.

Ἡ πρηνήπισσα Ἐλένη τιμὰ τακτικῶς διὰ τῆς παρουσίας τῆς τὰς διαλέξεις τοῦ τμήματος τῆς Ὑγιεινῆς.

ΧΟΡΟΙ

Ὁ χορὸς τῶν Θεατρικῶν Συγγραφέων ἐδόθη μετὰ πολλὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Μέσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν διασκευάσεως κατὰ τὴν ἀποκρῶσ δόξιν τῆς ἑταιρείας συνεπλήρωσε ἓνα κενόν, καὶ ἡ ἐκλεκτὴ τῆς τῶν Ἀθηνῶν ἀρχὴ ἐσπενεσε νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἑορτῆς.

Ἐπίσης ἓνας χορὸς ὁ ὁποῖος ἀφῆκε ἀληθινὸν ἐπιπόσειον ἢ το χορὸς τῶν νεοστανῶν Συλλόγου ἡ «Ἀλλήλων». Ὁ χορὸς τῆς ἐδόθη εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου «ὁ Ἐρμῆς» καὶ τὴν ἑτήμερον ἐκλεκτὴ μερὸς τῆς κοινότητος μας. Ἡ πρόεδρος τοῦ ἐπι τῶν ἑορτῶν τμήματος, δὲ Ὁδράνα Καλοῦθη ἐπῆρξε ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ τῆς ὄλης χορευτικῆς ἐσπερίδος.

Μετὰ τὸ λευκὸ τῆς φόρεμα, τὴν θελκτικὴν μορφήν καὶ τοὺς ἀρθροὺς τῆς ῥόδου, καὶ ἐμάγευε τοὺς συμμετασχόντας τῆς ἑορτῆς. Ὁ χορὸς διήρξατο σχεδὸν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, καὶ ἔλοι ὅσοι ἠτύχησαν νὰ παρευρεθῶν εἰς αὐτὴν ἐβγῶν ἀποκλιμίζοντες τὰς ὀρασιτέρας τῶν ἐπιπτώσεων.

Θεομὴ συγγραφεῖσιν εἰς τὴν 1α Ὁδρανίαν Καλοῦθη καὶ εἰς ὄλα τὰ μέλη τὰ ἀπαρίξοντα τὸ καλὸν σωματεῖον.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

Τὸ ζήτημα τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ στρατοῦ τοῦ συγκεντρωμένου εἰς Πελοπόννησον πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου εἶνε ἐκ τῶν πλέον σοβαρῶν καὶ τῶν πλέον ἐπιγόντων. Εἶνε ζήτημα πρωτοβουλίας πλέον τοῦ νέου Ὑπουργοῦ καὶ προκαλεῖ ἀπορίαν πρὸς δὲν κατέστη ἀκόμη ἀντικείμενον σοβαρῶς αὐτοῦ μερίμνης.

Ἡ ἄμεσος χρησιμοποίησις ἀρετῶν χιλιάδων ὄργανομένων ἀνδρῶν εἰς ἔργα ἐπισημῆς χρησιμοποίησεως διὰ τὴν γεωργικὴν χώραν εἶνε ἐπισημῆς τιμῆς διὰ τὸν ἀριστότον ὑποψιφόν.

Θὰ εἶνε μικρονομία ἀποτέλεσμα, θὰ εἶνε ἡ ἀρῆ ναυαγίου καὶ τὸ τέλος ἀξιοθηρητοῦ ὑπουργεῖας ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ὑπερῶου αὐτῆς ἰδέας.

Ὁ στρατὸς ὁ συγκεντρωθεὶς εἰς Πελοπόννησον ὁ διεσκορπισμένος εἰς πόλεις καὶ χωρία τὰ ὁποία οὐδέποτε ἐφιλοδοξήσαν νὰ φιλοξενηθῶν τοσοῦτον ἀριθμὸν ἀνδρῶν, εἶνε πλάνη νὰ φανταζόμεθα ὅτι δυνατὸν ἂν ἡχορηγοποιηθῇ δι' ἔργα καθαρῶς στρατιωτικὰ. Ἀεργῶν, ἀδρανῶν ὑποβαλλόμενος ἐνίοτε εἰς ἀπασχολήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του καθαρῶς τυπικῶς, θὰ διέρχεται τὸν καιρὸν του φθειρόμενος ἡθικῶς καὶ κατατρίβόμενος εἰς κεντρα σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἐξαντλήσεως καὶ διαφθορῆς.

Οἱ συγκεντρωμένοι εἰς τὰς πόλεις θὰ διέρχονται τὰς ὄρας του εἰς τὰ καπητεία, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ χαρτοπαίγνια, εἰς τὰ χαμαίτυπια. Οἱ τοποθετημένοι εἰς τὰ χωρία θ' ἀποβῶν ἡ μάλιστα τῆς γυναικῆς, ἡ ἀπειλή τῆς οἰκογενειακῆς γαλήνης καὶ θὰ διμερεθῶν εἰς κεντρα ρυταρότητας μεθυσόμενοι καὶ χαρτοπαίξοντες. Ἀντιθέτως ἡ συστηματικὴ χρησιμοποίησις τῶν εἰς ἔργα παραγωγῆς θὰ δημοσιοποιῇ ζωὴν ὑγίαν, ψυχικῆς εὐρωστίας καὶ μίαν ἄνω διδασκαλίαν καὶ πλουτισμὸν τῶν γνώσεων τῶν. Οἱ ἄνδρες τῶν Ἀγρογαλλικῶν στρατευμάτων, οἱ συγκεντρωμένοι εἰς τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη προβάλλουν θανατωσὸν παραδειγμα πρὸς μίμνησιν.

Ἐδίδασκονται εἰς ἕξνον τόπον, εἶνε προωρισμένοι νὰ θυσιασῶν τὴν ζωὴν τῶν καὶ ἄνω ἐκεῖ ὅπου θὰ καταλισθῶν ἐκεῖ καὶ θὰ ἀναδημοσιωρήσῶν, θὰ ἀνακαινίσῶν, θὰ ἀναπλασῶν γεωργικῶς, θὰ ἐξυγιαίνῶν ἐλῶδη ἐδάφη, θὰ φυτεύσῶν δένδρα, θὰ μεταβάλλῶν ἔρηρῶς τόπους εἰς ληροῦς παραδείσους, θὰ ἀνοίξῶν δρομῶς, θὰ κἀμῶν κτίπους, λαχανοκήτους καὶ θὰ μεταχειρισθῶν καθε μέσον νὰ κωριαρχήσῃ τὸ πρῶσιον, ἡ γλῶν, ἡ ὑγεία, ἡ ἀπλάστις τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς.

Ἐνα κόσμημα τῆς πόλεως Πειραιῶς ὁ Τινάειος κήπος ὀφείλεται εἰς τὴν Γαλιτικὴν κατοχήν. Οἱ ἄνδρες τοῦ Γάλλου Στρατιγῶ ἔδημιούργησαν τὴν γαλιτικὴν ἀεὶνήνη καὶ ὀροσσαν παρῆνθαι εἰς τὴν Πειραιῶν ἀστυρίαν μόνον καὶ μόνον, διὸ τὸ γαλιτικὸν στρατιωτικὸν πνεῦμα θεωρεῖ καθήκον του νὰ μὴ ἀφῆν τὸν στρατιωτικὸν κλιόμενον εἰς τὴν διαφθορὰν ἄλλο τὸν ὄψει πρὸς ἔργα ἡθικῆς ἀναγενήσεως τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς ἰδέας ταύτης δέον νὰ θεωρηθῇ, ὑπὸ τοῦ κ. Χαριλάου ὡς ἔργον μεγίστης σημασίας, αὐτοῦργημα ἐθνικῆς ἀναπλασεως. Θὰ σημεῖωση σταθμὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἑλληνικῆς σφέσεως, τῆς ἑλληνικῆς διανοητικῆς καὶ πρωτοβουλίας. Ἡ νεωτέρα ἱστορία θὰ ἀναφῆρη μετὰ σεβασμοῦ τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ αἱ πολλαπλαῖ ὀφείλεια αἱ ὁποία θὰ προκύψῶν θὰ δημοσιογήσῶν προφανῶς εὐεργετήματα πρῶτον μεγέθους διὰ τὰς μεταγενεστέρους γενεάς.

Ὁ Στρατὸς δὲν εἶνε ἕξνον τοῦ τόπου στοιχείου. Ἀνῆκει εἰς τὴν μεγάλην ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ ὀφείλει σύμφωνα πρὸς τὰς περιστάσεις νὰ παρῆρη εἰσὶν τὸν πρὸς μείζονα ἐξυπηρετήσῃ πάσης ἐθνικῆς ἀνάγκης. Ἐνας ἄνων τεραστῶς σήμερον διεξάγεται ἀπὸ ὄλας τὰς δυνάμεις τῆς πατρίδος καὶ εἶνε ἀνάγκη τὸν ἄνωνα αὐτὸν νὰ συντρέξῶν σύσσωμοι ὄλοῖ οἱ παράγοντες.

Κατὰ πλήρη ἀπομίμῃσιν Ἑθνωπαϊκῶν ἔθνων τὰ ὁποία ἀπὸ δεκαετηρίδων εἰσῆγγαγον εἰς τὸν στρατὸν τὰ γεωργικὰ μαθήματα, ὁ κ. Χριστοῦτης, ὁ ἀκαταπόνητος ἀπόστολος τῆς γεωργικῆς μας προόδου, οἰχὴ ἄπας προσήλθεν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Στρατῶνας καὶ θεωρητικῶς—ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς—ἀνέπτυξεν εἰς αὐτοὺς διάφορα ὀφελιμῶνα γεωργικὰ ζήτηματα. Ἰδοὺ ὅτι ἀκουσίως ὡς ἤλθεν ἡ στιγμή τὴν θανατωσὴν καὶ πατριωτικὴν σφέψιν τὴν θανατωροῦσαν εἰς τοὺς ἕξνους στρατοὺς νὰ τὴν ἐρασιώσωμεν καὶ τὴν εἰσαγαγῶμεν θετικῶς, ἐπωφελοῦς ὄχι πλέον εἰς τοὺς περιορισμένους στρατῶνας, ἀλλ' εἰς τοὺς ἐδουτάτους Πελοποννησιακοὺς κἀμῶντες ἀφαιρῶν τὸν ὁποῖον χιλιάδες Ἑλλήνων στρατιωτῶν ἀδρανῶν εἶνε πλάνη νὰ ἀπαρτιωθῶν στρατωνίζονται. Ἄν ὑπὸ παρομοίαν συνθήκας συνεκροτήσῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς πατρίδος τὸν στρατὸς Ἑθνωπαϊκῶν οὐδὲ πρὸς στιγμήν θὰ ἀπέλειπεν ἡ σφέψις τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ εἰς ἔργα καθαρῶς παραγωγικὰ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν μισθόμενοι τοὺς μεγάλους Ἑθνωπαϊκοὺς στρατοὺς νὰ ἐρασιώσωμεν προσφερόντες θετικὰ ὀφελήματα καὶ κέρδη εἰς τὴν ἰδικὴν μας πατρίδα.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐρασιωγῆς τοῦ μέτρου εἶνε εἰς ἄκρον προφανῆς καὶ εἰς προεξέσεις ἄρθρον θὰ τόνισουμεν τὰ θετικὰ καὶ μεγάλα καὶ ἀναμνηστικὰ ὀφελήματα τοῦ θὰ προκύψῶν ἂν ἀποφασισθῶν νὰ χρησιμοποιοῦμεν τὸν στρατὸν μὲν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πλουτοπααραγωγικῶν πηγῶν τῆς Πελοποννησίου.

ΑΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΕΝΘΟΣ
ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΙΝΒΕΡΝΙΤΣΙΟ

Ὀιδεμα ἄλλη φιλολογία ἔχει τῶας γραφῶσας κυρίας ἡ δεσποινίδας, ὄσας ἡ Ἰταλική. Ἡ φιλολογία αὐτῆ πενθεῖ κατ' αὐτὰς διὰ τὸν θάνατον τῆς γονιμοπάτης εἰς ὄραϊα ἔργα Καρολίνας Ἰνβερνίταιο, μυθιστοριογράφου ἀποθανούσης εἰς Κούτε. Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν πολλὰ περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐκπαιθῆσος λογίας. Τὸ μάλλον ἐνδιαφέρον σημεῖον εἶνε ἡ μέθοδος μετὰ τὴν ὅποιαν ἐργάσεται ὁ δημοφιλῆς μυθιστοριογράφος. «Πρὸ παντὸς ἀναγῆτο τοῦ

τίτλον—είπε κάποτε ή ίδια εις μίαν συνέντευξιν της— διότι φρονώ ότι εις ώραιος τίτλος αποτελεί τή ημισυ τής επιτυχίας ενός λαϊκού μυθιστορηματος. "Επειτα τού παρουσιάζεται άμέσως τή πεδίων τής δράσεως. "Η μεγαλύτερα δυσκολία μου εινε ο πρόλογος, όστις πρέπει να εξεγείρη εξ αρχής τή ενδιαφέρον του αναγνώστη. "Επειτα ή κίνησις των ήρώων μου αρχίζει με καταπληκτικήν γοργότητα, ουχί όμως και άνευ συγκινήσεων. Λαμβάνω ένεργον μέρος εις τήν ζωήν των ήρώων, πάσχω ή χαίρω μαζί των και αισθάνομαι ότι όντως παρευρίσκομαι εις τās σκηνάς τās όποιās περιγράφω. Διά τούτο αναγκάζομαι να διασθάνομαι ένίστε την έρρασίαν μου, όπως συνελθώ εκ τής συγκινήσεως. "Όταν έγγραφα τή «Φίλημα μιάς νεκράς» έλαβα τόσων ζωηρών μερών εις τήν εντύπωσιν του άτυχού νεκροθάπτη—όστις διερχόμενος τās άτραπούς του κοιμητηρίου ενόμιζεν ότι άκούει από όλους τούς τάφους τήν ιδίαν φωνήν. «Κε' ένώ έθαφτήκα ζωητάς μου!»—ώστε τήν ήμεραν εκείνην συνέταξα τήν διαθήκη μου. Εις αυτήν αναγράφω ως τελευταίαν θέλησή μου να μη ταφώ πριν παρέλθουν τέσσαρες ήμέραι από τού θανάτου μου. Παρήλθον έκτοτε τόσα έτη και ή προμερά εκείνη εντύπως διατηρείται ζωηρά εις τήν μνήμη μου».

ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΜΙΡΜΠΩ

Αγγελέθη εκ Παρισίων ο θάνατος του Γάλλου λογοτέχνου "Οκταβίου Μιρμπώ, "Εγεννηθη κατά το 1848, άπέθανε συνειπώς 69 έτών. "Ο Μιρμπώ έθεωρείτο ως δυνατόν τάλαντον χωρίς μόρφωσιν όμωσ. Εξόν καυστικώτατος, αναρχικός εις τήν σκέψιν του, ουδέποτε έπέδωξε να εισέλθη εις τήν "Ακαδημίαν—άπειναντίας έστρέψε πάντοτε τή βέλη τής ειρωνίας του κατά τών "Ακαδημαϊκών. "Ο Μιρμπώ έγγραφε ρομάντζα και διηγήματα πολύ έλευθεριάζοντα, εκ των οποίων τή ηρωστότερη εινε τή «"Ημερολόγιον μιάς θαλαμηπόλου» και ο "Ρολογάς». "Εν τών δραμάτων του τή καλύτερα εινε τή «"Η δουλειές εινε δουλειές» και «"Οι κακοί ποιμένες». "Γπέρ πάντα τά έργα του όμως, εκείνο τού όποιον βγαίνει περισσότερο εις τή φιλολογικόν ένεργητικόν του εινε έν άνθρον εις τόν «Φινεαζώ», υπό τόν τίτλον «Εις Βίβλος Σαίξπηρ» διά τού όποιου πρώτος αυτός, άπεσάυπηεν εις τόν φιλολογικόν κόσμον τού Μωρίς Μίτεελνιγ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1917

"Η προσπάθειν προς εξουδετέρωσιν των εκ του αποκλεισμού δοκιμασιών του "Ελληνικού Λαού εξεδηλώθη κατά τόν μήνα αυτόν διά τής ιδρύσεως δεκάτου "Υπουργείου φέροντος τόν σχολαστικόν τίτλον του «"Επιστημονικού και τής "Επαρκείας». "Η Κυβέρνησις κατ' αυτόν τόν τρόπον άντι να άποσυρθή εκ τής πολιτικής σκηνής όσων, ή ζήτωσαν ή ηγήθησαν κύριοι τινες παρ' ήμιν, τουναντιον, προσελάθεν επί πλέον ένα ακόμη "Ηρακλήν προς άνίρριψιν τής ίδιας ζωής τής. Βελτίως "Υπουργική μεταβολή υπό τās σημερινάς συνθήκας ή ήτο μία ματαία άπλώσ, και άνευ άποτελέσματος προσπάθειν προς μεταλλαγήν τού όδοντιού κελσιώτους. Αι ριζικά του κακού δεν εύρίσκονται εις τή σπαρμαδικά αυτά μέσα. "Η σημερινή κακοδομίαν του "Ελληνικού Λαού προέρχεται εξ αίτιων βαθυτέρας. "Η νομιμόρφων στάσις τής "Ελληνικής Κυβερνήσεως, εις ελκυστική φιλικά αισθήματα του Στέμματος προς τās Δυνάμεις

της "Αιτανθ ή ήσαν εικανή να μεταβάλλωσιν άρδην τήν αυταπρότητα των μέτρων της αν μη εις τās προσπάθειας των προς φιλικήν συνεννόησιν αντιμετώπιζεις των άνευθύνων κύκλων τήν έθνοικήν στάσιν.

"Ατυχώς ή "Ελλάς σήμερα τελει υπό συλλήκας δυσμενεστάτας. Ουδέμία άμφιβολία ότι δημιουργείσ κυριώδεστατος όλων αυτών εινε ή παγκόσμιος σύρραξις ή ανατρέψαται και τούς πλέον θετικούς και σαφείς υπολογισμούς. "Η "Ελλάς εύρέθη έγγυς τού διαμονιώδους άλληλοεξοντωτικού στροβιλισμού και ήσθάνθη βαθύτατον τόν κλονισμόν. Μία δε συρροή πολιτικόν άβουλιών έπεδείνωσε τήν κατάστασιν μας και τήμερον ταλαιπωρούμεθα στερούμενοι τών πάντων. "Η κακοδομίαν μας έφθασε και μέχρι τού φωτισμού. Τάς δύο τελευταίας ήμέρας τού Φεβρουαρίου τās διήλθονμε μέσα σε άπόλυτον σκότος τού όποιον διέλευν ή άσθενεστάτη φλόξ ενός πενιγρού κανδηλιού που μας έουτρώφρευε με κάποιαν εκόηλωσιν οίκτου διά τήν άβλιότητά μας. "Εν τούτοις ή καρτερικότης τού "Ελληνικού Λαού εινε παροιμιώδης. "Ατενίζει τήν κατάστασιν με ειρωνικήν κάπως διάθεσιν και προβλέπει τού μέλλον με τήν πλέον θαυμαστήν αισιοδοξίαν.

Κατ' τόν μήνα αυτόν εσωτερικώς, επέλευσε τή ζήτηση τής άφίξεως του «"Αθανάσιου» τού πρώτου σιτοπορτίου τού όποιον θα έκομίζετο διά τού θρηνικού αυτού πλοίου. "Ο «Βασιλεύς Γεώργιος» ή «"Διλη» ή «"Αίρπου» ή εκφόρτωσις, ο διακιμασιός, ή ζάχαρις, τή ρίζι, τή καλαμπόκι, και πληθούς άλλων επαγγελιών διά τās στομαχικές ανάγκας τού Λαού επηκολούθησαν τόν έλπιδοφόρον «"Αθανάσιον». "Εν τούτοις όλα άπεδείχθησαν φρούδα, όλα έφάνησαν κατ' τόν εκκλησιαστικόν, «σικιάς άσθενέστερα, όνειρου άκατηλόστερα». Τό μόνον τού όποιον άπέθη σωτηρίον ήτο ή θετική σκέψις τής Βασιλείσεως μας προς έσοσιν έργασίας και τροφής των εργατικόν παρ' ήμιν τάξεων. "Η σοβαρά Βασιλική επέμβασις απήλλαξε τήν πόλιν τού Πειραιώς και τών "Αθηνών από εμφύλιον σπαραγμόν. Εις τόν Πειραιά ήρκασε μία τυχερά σκηνή να προκαλέσθαι άγρην λεηλασίαν "Ητο τού προσίμου σκηνών θλιβεωπέτατων τās όποιās προέλαθε τής υπερόγου Βασιλέσεως μας ή μέριμνα, ή θέλησις και ή άνυπέροβλος αποφασιστικότης. Τά Λαϊκά συστίσις και ή παροχή εργασίας ήτο ή ασφαλιστική δικλεις προς άποτροπήν και εξουδετέρωσιν τής λαϊκής θιέλλης. "Εν τώ μεταξύ μ' όλην τήν ήδυσιν τού νέου "Υπουργείου, μ' όλα τά νομοθετικά διατάγματα τής Κυβερνήσεως, με όλας τās άπειλάς τής ποινικής καταδιώξεως, μ' όλας τās σποραδικάς κατασχέσεις αποκεκρυμμένων τροφίμων ή ασσχοκέρδειν μάνιεται εις βαθμόν τραγικόν διά τήν ζωήν μας. Τό άλυσι έφρασε 10 όραχμάς ή όκά. "Εξστρήθη δι' ένν. σάκκον άλεύρου εξ 70 οκάων όρ. 700. Τό κρέας, τή λεηλικία, τή όσπρια, τού σαπούνι και όλα τά άπαραίτητως άναγκαιά διά τόν άνθρωπον ή εξήρανήθησαν εκ τής άγοράς ή διειτημήθησαν εις ύψη. Και τή εξκρανιαθέντα διά τόν πτωχόν λαόν, εινε προσιτά εις τόν δυνάμενον να διαθήρη τά άπαιτούμενα χρήματα διά τήν άγοράν των!! "Απεδείχθη ούτως ότι όχι μόνον ως οργάνωσις είμεθα τού βαρβαρώτερον και άμαθέστερον Κράτος εκ των δικαιοκόμενων τόν τίτλον τού πολιτισμένου, αλλά και ως άτομα στερούμεθα των μεγάλων ψυχικών χαρισμάτων που άναδεικνύουν τά έθνη.

"Ενα πνεύμα υπερόχως σατυρικόν, ένα πνεύμα "Αριστοφάνειον ή ήξιζε να δώση εικόνα τού σημερινού "Ελληνικού Κράτους. Βεβαίως εις τόν παγκόσμιον όρίζοντα δεν είμεθα ο μόνος λαός ο έγωιν να επιδείξη τόσας σικιράς εικόνας τής εθνικότης τού ζωής. "Η εκματάλλουσιν, ο κερδοσκοπικός τυρετός, ή δίψα τού πλούτου διά τής χρήσεως όλων των μέσων θεμιτών και άθεμιτών δεν εινε μέσα ξένα προς τήν ζωήν άλλων Λαών, αλλά ή άύστολος διασπαγή, ή άπληστος άπομύζησις, ή λήστευσις, υπό τά όμματα των άρχων, υπό τήν επιβουλήν έξουσίας σκιδώδους, τυφλής, ή άδιαφόρου ειναι μοναδικόν παράδειγμα εις τήν ιστορίαν των "Εθνών. Εινε θλιβερόν να υποχρεούμεθα να άπεινοκίζωμεν από των στυλών μας με τόσον μελανά χρώματα τού σημερινόν θλιβερόν καθεστώς, αλλά νομίζωμεν καλήν όμωσ, χάριν αυτής τής πατρίδος, να μη φοισθώμεν ούδένοσ με τήν έλπίδα βελτιώσεως και με τόν πάθον αίσιωτέροσιν μέλλοντος.

"Εξωτερικώς κατ' τόν μήνα αυτόν εκυριόρχησεν ή καταβύθισις. "Ο ήμερήσιος τύπος καθ' ημερινώς άνήγγειλε και νέας καταβύθισεις. Εινε ο τραγικός τόνος τής υποδρυγικής μουσικής. "Η θάλασσα ήμερον εινε ο τραγικώτερος τόπος τού θανάτου. "Ιλιγγιά ο νους πρό τής συμφοράς και τού ελεύθερου τόν όποιον υφίστανται οι ήρωικοί διεπλέοντες τās θάλασσας. Τραγικώτερος όμως εινε ο θάνατος των άνδρών των βυθιζόμενων υποδρυγικών. Προξενεί τρόμον αληθινόν και άλλος ίσχυρόν ή σκέψις τού μαρτυρικού θανάτου των εις τόν βυθόν των "Ωκεανών...

Δ. Α. Ζ.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Εις τās άρχάς Φεβρουαρίου παρουσιάσθη ενώπιον τού "Ανακτόν τού Προεδρείου τού Δημοτικού Συμβουλίου "Αθηνών, άποτελούμενον εκ τού Προέδρου κ. "Αντωνίου Παπαγεωργίου, τού άντιπροέδρου κ. "Ιωάννου Γ. Βλαβιανού και τού Γραμματέου κ. Γεωργίου Χ. Βουρνάκου και επέδωκε προς τήν Α. Μ. τή ψήφισμα τού Συμβουλίου επί μεμβράνης γεγραμμένον και τοποθετημένον έντός καλλιτεχνικωτάτης θήκης.

Τήν Α. Μ. προσεφώνησεν ο κ. Παπαγεωργίος ως εξής:

"Αναξ,
 «"Τής πόλεως, ήν ή Θεά τής Συνέσεως και Σοφίας έδρασε, τής πόλεως, υπό τόν γλαυκόν ουρανόν τής όποιās εγεννήθησ, ήνδούθησ και έμεγαλύνθησ, τής πόλεως, ήτις έγγύστα προς τόν Θρόνον Σου κειμένη, μετέφη έπισώτερον πάσης συγκινήσεως, πάσης χροράς ή περιπετειάς Αυτού, τής Πρωτευούσεσ τού Κράτους Σου, έσ' ού λαμπράς άνάσεις, Βασιλεύ, ούτινος τās τύχας συνετώσ και σοφός ήύσινας, και υπέρ τής ευήμεριας τού όποιοι και ύγειαν και ζωήν και σκήπτρον διεκδινώνουσας, τού Δημοτικού Συμβουλίου ευγνωμον και άφοσιώτερον προς τήν Δυναστείαν Σου, τούς δονισμούς τής ψυχής του εις ψήφισμα άφοσιώσεως και λατρείας άνοσοκρίτου έναρκαώσαν, έντετειλατο ήμίν, τούς τού Προεδρείου εκείνου άποτελούσιν, όπως τού ψήφισμα τούτο προς τόν Θρόνον σου προσαρκώσωμεν. Τυχόντες τής "Υψηλής έννοιας τής έμφανίσεως ενώπιόν Σου και έλαφώς έγγχειρίζοντες τού ψήφισμα τούτο, αναφωνούμεν:

»Πολλά τά έτη Σου, "Αναξ». "Η Α. Μ. ευχαρίστησε θερμώς τόν κ. Προέδρον και έντετειλατο όπως διεμνησθήσ και εις τού Δημοτικού Συμβουλίου τās συμπαθείας Του και τήν ευχαριστίαν Του.

Τό επιδόθην προς τήν Α. Μ. ψήφισμα έχει ως εξής: «Τό Δημοτικόν Συμβούλιον "Αθηνών,

»"Ακούσαν τού Προέδρου του λέξαντος τάδε: »Πρός "Εκείνον, Ούτινος ο άράντατος ήρωισμός και ή καταπληθούσα στρατηγικότης έμεγάλυναν και έδόξασαν τήν "Ελλάδα, προς "Εκείνον, Ούτινος ο πατριωτισμός και ή αυταπάρησις διεφύλαξαν τήν "Ελλάδα μας εκ τού όλέθρου, κατ' τόν όγκούμενον έτι Ευρωπαϊκόν κυκλώνα, προς "Εκείνον Ούτινος ή άπαρτήμιλος διπλωματική περίνοια άποσώσεν τόν άπειλήθεντα κίνδυνον τής καταλύσεως τής "Εθνικής ήμιν κυριαρχίας, προς "Εκείνον "Οστις υπεράνω τής Δυναστείας τού έταξαν άι τά "Εθνικά συμφέροντα, προς "Εκείνον, "Οστις δικαίως έβηρονήσθη εις τās καρδίας πάντων των "Ελλήνων, προς έκεινον δι' "Ον ή άγάπη και ή λατρεία παντός ήπικούου Του όσήμερά γιγαντούται προς "Εκείνον υπό τού περιλήγουσιν τού "Όποιου "Όνομα, πάσα άρχή, ως και ή ήμετέρα λειτουργεί, προς τόν Μεγάλον ήμιν Βασιλέα και εις τās πόδας τού Θρόνου Αυτού, όφειλομεν σήμερα επί τής εύκαιρίας τού Νέου "Ετους και τής έγκαταστάσεως τού νέου Προεδρείου, ύθούντες τήν καρδίαν και τήν διάνοιαν να καταθέσωμεν ευλαβώς τήν άνυπόκριτον ήμιν άφοσίωσιν και τās διαπύρους ευχάς, όπως καταστέλλομένης έντός τού άρξαμένου έτους τής Ευρωπαϊκής λαίλαπος, ιδή πραγματευόμενος τούς πόθους τού "Εθνους, κρατυνόμενος έτι τόν Θρόνον του και εξασφαλίζόμενον τού "Εθνικόν Μεγαλειον».

»"Εναστεριζόμενον, ως ίδιās τās έκτεθεισάς γνώμας τού προέδρου και διατρανούν τά αισθήματα άφωσιώσεως και ευγνωμοσύνης προς τόν άαρνοσταφύ Βασιλέα, δι' όσα Ούτος αγαθά προς τού "Εθνος άπειργάσατο.

»"Ανατίθει προς Αυτόν διαπύρους ευχάς, όπως κατ' τού σημερινόν άρξάμενον έτος ιδή πραγματευόμενος τούς "Εθνικούς πόθους κρατυνόμενος έτι τόν Θρόνον Του και πληρωόμενος τού "Εθνικόν Μεγαλειον.

»"Ανατίθεισ δι' τού Προεδρείου τήν προς τόν "Ανακτα υποβόλην τού παρόντος ψήφισματος».

"Ο Προέδρος "Ο "Αντιπροέδρος
"Αντ. Παπαγεωργίου Ι. Γ. Βλαβιανός
 "Ο Γραμματέης
Γεώργ. Βουρνάκος
 Τά μέλη τού Συμβουλίου

ΚΟΣΜΟΣ

Θά έρευνάετο να εδρίσκειτο κάποιος υπομονητικός συλλέκτης έργων τής άδόξης καταγνηθείσης "Επιτροπής των τροφίμων, διά να παρασηβή εις τούς μεταγενεστότους μία εικόν άνεκόν "Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ τροφίμων δούπησ. "Η άδεξιότης της, ή λαδιωδιότης τής έσθλας μέχρι βαθμού άπιστεύτου. Εις μερικας μάλιστα στιγμάς υπερέβη τά όρια τής κομικου και δυστυχώς δι' ήμάς έφθασε τά όρια τής τραγικότητος. Φέρομεν ένα πρό-

χειρον παράδειγμα, Ρίζια και δούρα εις τὰς ἀρχάς του μηνός εἶχαν ἀφθονά καὶ παντοπολεία καὶ κάθε οικογενειαρχὴς ἐπρομηθεύετο μὲ σχετινὴν **ὀλιγὴν** ἀνεῖναι εἰς αὐτὰ τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἀφῆρσις ἡ περιφάνεια Ἐπιτροπῆ γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Σωματεῖον τῶν Παντοπωλῶν διὰ πᾶσαι νὰ χορηγήῃ ἐκ τῶν εἰδῶν αὐτῶν εἰς τὸν Παντοπόλεως χορὴς ὅπως νὰ λήθῃ καὶ τὴν στοιχειώδη πρόνοιαν νὰ καταγράψῃ τὰς ὑπαρχούσας εἰς ἕκαστον παντοπωλῶν ποσότητας ὑποχρεούσα αὐτοῦς νὰ τὰς κρατῶσιν εἰς τὴν διαίτησιν τοῦ κοινοῦ. Βλέπετε ἡ μακαρία ἐπιτροπὴ ἐγγράφειν εἰς ποῖον Ὁκεανὸν εὐσυνειδησίας πλέουσι οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἀφιλοκερδεῖς Παντοπωλῶν τῆς πόλεως μας καὶ ἀφῆρσις εἰς τὴν ὑπερόχον αὐτῶν εὐσυνειδησίαν εἰς τὴν φιλοπόλιδα μεσημεριανῶν τῶν τῶν διακονησάντων τὴν ζητήματα. Καὶ οἱ ἀγαθοὶ παντοπωλῶν τῆς πόλεως μας—διὰ τοὺς ὁμοίους θὰ ἐχορίζετο νέος Ἡρακλῆς διὰ νὰ τοὺς κοσμήσῃ ἐπὶ ἀναριθμητῶν ἰκρίων εἰς τὸ Πεδῆτον τοῦ Ἄρεως—μόλις ἔλαβον γνώσιν τῆς δηλώσεως τῆς Ἐπιτροπῆς αὐθιγῶν ἀπέκρουσαν βιαστικά τὰς ποσότητας ποῦ κατέειπον καὶ εἰς τοὺς πελάτας τῶν, ἀντὶ νὰ παρέχουν **ρίζια** καὶ **δούρα** ἐπεδεικνύον ἀνητηριμένην εἰς τὸ καταφρονέστερον μέρος τοῦ καταστήματος τὴν περιφάνειαν δὴ ὡσὶν τῆς περιφάνειαν Ἐπιτροπῆς ἡ ὅποια τὸσον ἦτο ἐξυπηρετικὴ τῶν συμφερόντων τῶν! Καὶ τὰ συμφερόντα τῶν ἐξυπηρετήθησαν διὰ τῆς δημιουργίας νέας μεθόδου αἰσχροκερδεῖας. Ὅσοι πελάται ἀριβολελήθῶσαν τὸ **ρίζια** ἢ τὸ **δούρα** καὶ παρέχουν ἀσφάλειαν ὅτι δὲν θὰ καταγγεῖλον τὴν αἰσχροκερδεῖαν εὗρισκον ὅσας θάκας ἦθελον ἱεροκρυφίως, ὁ δὲ πολλὸς κόσμος τῶν βιοπαλαιστῶν, ἔμμεν εἰς τὰ χροῖα τοῦ λουτροῦ.

Ὡ θαυμαστά τὰ ἔργα σου μακαρία Ἐπιτροπὴ τῶν τροφίμων! μεγαλυεργετὴς τῶν πακάλων τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς!!

Εἶνε περιέργου ἡ φυσιογνωμία κατασκευῆ τοῦ ἐλληνικοῦ μυαλοῦ. Ὅταν πρόκειται νὰ λειτουργήσῃ, νὰ ἐργασθῇ, νὰ σκεφθῇ διὰ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν θαυματουργεῖ, ὅταν ὅμως τὸ ἀνατίθεται ἐργασίᾳ ἀποβλέπουσα τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας ναυαγεῖ τελείως. Ἀποδείξει ἡ σημερινὴ θέσις χιλιάδων Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι ἐπιλύθησαν εἰς βάρος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ μὲν ἡ μηχανευθέντες πρὸς ἐκμετάλλεισιν τῶν ἔξωφρετικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελεῖ τὸ Κράτος καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἀποδείξει ἐπίσης ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Προμηθεῶν ἡ ὁποία ἐναυάγησεν εἰς ὅλα τὰ διαβητικά της, εἰς ὅλα τὰ μέτρα της, εἰς ὅλα τὰς ἀποφάσεις της—ἐξαιρέσει τῆς διανομῆς τοῦ ψωμοῦ—καὶ τὸ Διάδοχον αὐτῆς Δέκατον Ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον μετὰ δημοκρατικῆς εὐλαβείας ἀκολουθεῖ τὰ ἴχνη της.

Σ' αὐτὴν τὴν εἰκόνα ἡ ὁποία ὅσον ὦμῃ καὶ ἀν παριστάνεται εἶνε ἐν τοῦτοις ἀνγκῶν, ἀληθεστάτη ἀντιπαράλληλον μίαν ἄλλην εἰκόνα ποῦ εἶχῃ νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ ἡ Ἄγυπτος. Ἐκεῖ, εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀραπίδων ὑπάρχει Ἀγγλικὴ Αὐτοκράτειρα, διευθύνει Ἀγγλικὸν μυαλό, ὑπάρχει συναισθησις καὶ ἀντίληψις καθήκοντος καὶ τὰ πράγματα γίνονται ἀνθρωπινά, λογικά καὶ ὀλιγῶς ἑλληνικά. Ἐκεῖ ἐπίσης ὑπῆρξε τάσις ἐκμεταλλεύσεως ἀκόλου πλουτισμοῦ, αἰσχροκερδεῖας κτλ. κτλ. Ἀλλὰ ὁ Ἀγγλὸς βασιλῆος, ἀποβλέπει. Ἐσέφθη, ἐμελέτησεν, ἐργάσθη ἐπὶ ἐπὶ μῆνα καὶ ἐδημοσίωσεν, **δεργάνωσιν**, διανομῆς τροφίμων τοιαύτην ὥστε ἔκοιτε, ἀπὸ τὰς ἀρχάς τοῦ πολέμου, ἡ ζωὴ τῆς Ἀγύπτου ἔγινε περισσότερο οἰκονομική, περισσότερο εὐδυνή ἀπὸ διὰ ἦτον πρὸ τοῦ πολέμου! Καὶ ὁμοῦ ἀπὸ τὴν πολυσύνθετον Ἐπιτροπὴν τῶν

Τροφίμων καὶ ἀπὸ τὸ πολυμελὲς καὶ πολυάνδρουον Δέκατον Ὑπουργεῖον δὲν ἐστάλη εἰς τὴν Ἄγυπτον οὔτε ἓνας **Κύριος** πρὸς μελέτην τῆς **δεργάνωσιν** αὐτῆς. Εἶνε τὸσον πολυέστεροι οἱ Ἕλληνές μας.

Καθημερινῶς ἐνισχύονται, συστηματοποιῶνται καὶ ἀποβαίνουσι εἰς ἄκρον ἐπιφάνειαν τὰ Λαϊκὰ Συστήματα. Ὁ Πατριωτικὸς Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων, ἔργον ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας, ὅφειλόμην εἰς τὴν ἔμπνευσιν, τὸν ἔζηλον καὶ τὴν ἀκατάβλητον μέριμναν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσης Σοφίας, καταβάλλει ὑψίστας προσπάθειάς διὰ τὴν ἀπορροσκοπὸν λειτουργίαν τῶν.

ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Τεσσαράκοντα χιλιάδες ἄτομα ἀνεργίστου ὁμοῦ τὴν σπηλιάν τῶν εἰς τὰ συστήματα τὰ ὁποῖα ἰδρῦθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ. Τὸ ἔργον εἶνε τὸσον μέγα, τὸσον ἐπιφανέστερον, τὸσον φιλάνθρωπον, τὸσον ἐθνικόν ποῦ δὲν εἶχε ἀνάγκην ἐξέφρασε διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ βαρῆς καὶ ἡ χρησιμότητος του.

Ἐνας κοινωνικὸς θεσμὸς ὁ ὁποῖος δέον νὰ στερεωθῇ ἀκόμη περισσότερο διὰ νὰ ἀποτελέσῃ τὸν βοῦδον τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Καὶ προκειμένου περὶ ἀλληλεγγύης ἄς μᾶς ἐπιτραθῇ νὰ ὑποδείξωμεν εὐλαβῶς εἰς τὴν παντελοπίδα μερίμναν τῆς Μεγαλειότητος ἧς εἶς ἕξ ὅσον σήμερον πάσχει καὶ ἡ μεσοταξίς καὶ δυστυχῶς, ἐν ὅσον ὑπέαυτης μέριμνα, τοῦναντίον ὑπάρχουν παράδειγματα κατὰ τὰ ὁποῖα παρέχεται ἡ φιλάνθρωπος ἀντίληψις τῶν ἀρομοδίων ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν τάξεων πρὸς βάρος καὶ πρὸς θετικὴν ζημίαν τῶν δεινοπαθουσῶν κοινωνικῶν αὐτῶν τάξεων. Ἡ φωτεινὴ διάνοια τῆς Μεγαλειότητος ἄς στραφῇ καὶ πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ θὰ ἀντιτύχῃ πλὴγὰς αἱ ὁποῖα εἰς μετὰ βεβαίον βαθέως θὰ συγκινήσουν τὴν μεγάλην ψυχὴν τῆς.

Ἡ ἱστορία ἐν τῇ ἀπόλυτῃ ὑποστάσει τῆς καθῆμερῶν ἔξετελεῖται. Τὰ γεγονότα ἀλλεπάλληλα ἐπέρχονται κατὰ τὰς πονηράς αὐτὰς ἡμέρας νὰ ἐπιβεβαιώσονται τὸ γεγονός. Δὲν μπορούμε νὰ ἐξακριβώσωμεν κανένα γεγονός εἴτε ἔξ ἐκεῖνον ποῦ γίνονται μὲρὸς στὰ μάτια μας, εἴτε ἔξ ἐκεῖνον ποῦ ἐξελλοσσονται ὀλίγα βήματα μακρότερα. Ὅλα τὰ γεγονότα μεταβάλλονται εἰς θρύλλου. Καὶ ὁ θρύλλος πλέκεται ἀναλόγως τῶν συμφερόντων, τῆς ἀντιλήψεως, τῆς φαντασίας, τοῦ ἐπιδικωμένου σκοποῦ ἐκεῖνον ποῦ θὰ μᾶς τὸν διηγήσῃ. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἴδιου συμβάντος ἀνοίει κανεὶς τῆς πλέον παραδόξου, τῆς πλέον ἀντιφατικῆς, τῆς πλέον φανταστικῆς ἱστορίας. Ἐνας τουφεκοβόλος, ἓνας πυροβολισμὸς ὅλος δῆποτε εἶνε ἰκανὸς νὰ ἐξάγῃ μέρου τοιοῦτον σημεῖον τῆς δημοσιογραφικῆς ἢ τῆς ποιητικῆς φαντασίαν μας ποῦ εἰς μετὰ ἰκανοὶ ἔξ αἰτίας του νὰ πλάσσωμεν τῆς πῶ ἀλλοιώσεως, τῆς πῶ ἐξωφρενικῆς διηγήσεως.

Ὁ πυροβολισμὸς τῆς Δραπετσῶος διὰ παραμεινόντων δείγμα τῆς ψυχολογίας μας καταστάσεως. Τί δὲν διεπλάσθη, τί δὲν ἐπέλεθη, τί δὲν ἱστορήθη, τί δὲν ἐδημοσιώγηθη γύρω του. Γάμοι, ἀποβάσεις, ἐπιστράτοι, ἀγῆματα, κώδωνες ἐκλήρωσις, ἀναγεμοί, ἄμυνα, ἐπίθεσις, ἀτιμῆματα, ἀστυνομία, Ἀναγν. φιλογερομανιμὸς, καὶ μῖα σύγκυσις καὶ ἓνας κώδων μέσῃ ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐπρόβαλε μεγαλοπρεπῆς ὁ **Θορῆλος** ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἀλήθειαν ἢ τὴν πραγματικότητα. Ζοῦσε ἐκ πονηρῆς ἡμέρας καὶ χρειάζεται μεγάλῃ ψυχραιμία γιὰ ὅσα γίνονται καὶ γιὰ ὅσα ἀκούμε ὅτι γίνονται γύρω μας.

Ἐργάζαμεν καὶ ἄλλοτε καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ τώρα. Οἱ Ἐπίστράτοι συσσωματωμένοι, ὄργανοι, περὶ ἀσφαλείας, μὲ τὴν φλόγα τοῦ ἀληθινοῦ πατριωτισμοῦ στῆν ψυχῇ

ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΙ

μποροῦν νὰ προσφέρουν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν τόπον καὶ κυρίως εἰς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν πατριδας. Ἄς ἀφῆρσιν τὴν ψυχροβόρον, τὴν καταστροφικὴν πολιτικὴν, ἄς ἀφῆρσιν εἰς τοὺς ἀρομοδίους νὰ διευθύνουν τὰς τύγας αὐτοῦ τοῦ τόπου, ἄς σφύσῃν μᾶ γιὰ πάντα τὰ κενόεργα καταπᾶνται τὰ ὁποῖα ἀνεπιγνώστως ἰδρῶνται καὶ τῶν ὁποίων τὰ σφάλματα θὰ τὰ πληροσθῇ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον. Ἄς ἀφῆρσιν τὰς φαντασιοληξίας καὶ ἄς μεταβληθῶσιν εἰς ὄργανα ἡμερώσεως, προόδου καὶ πλουτισμοῦ τοῦ ἐγκαταλείψομενον αὐτοῦ τόπου. Συνεννοούμενοι μὲ τὰς Κοινωνικὰς ἀρχὰς καὶ μὲ τὰ προοδευτικότερα στοιχεῖα τοῦ χωρίου τῶν, τῆς Κοινοτήτος ἢ τῆς περιμερείας τῶν ἄς στραφῶσι πρὸς τὴν Γῆν τὴν Μητέρα παντὸς ἀγαθοῦ. Ἄς ἐργασθῶσι πῶς νὰ ἐξηράνωσι τὰ ἔλη, πῶς νὰ ἀνοίσουν δρόμους, πῶς νὰ ἐγείνουν γεφύρας, πῶς νὰ δημοσιοποιήσουν νέας πηγὰς εὐθυμίας. Ἄς κτηρήσουν τὴν ζωοκοσμήν, ἄς ἐξασφαλίσουν τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀγρῶν. Ἄς τονώσουν τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα καὶ τὸ αἰσθημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τότε ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι νὰ εἶνε βεβαίον ἐπὶ ἐξυπηρετοῦν ὑψίστα ἐθνικὰ συμφέροντα, ἄλλως μεταβάλλονται ἀπλῶς εἰς στοιχεῖα ἀποσυνθετικὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία ἀνγκῶν, ἐν ὅσον ἔχῃ τὴν δύναμιν τῆς Ζωῆς, δειγνεί ἀντιθέτως, ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ ἀνανεώσις τῆς ἐπιδημιῶδου.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι τὸ ἀνθρώπινον δέρμα διατελεῖ εἰς κατὰστασιν διαρκούς ἀνανεώσεως ἀλλὰ ἀνεπιείκῃ ἐλαττώσεως τῆς ζωϊκῆς ἐνέργειας ἀντελλογῆς πρὸς τὸ κράτος καὶ τῆς ἡλικίας, ἡ ἀκατάπαυστος αὐτὴ ἀνασῆσταις τῶν ἰσθμῶν ἐπιβραδύνεται. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιδημιῶδου ἀδρανῆς καὶ ἐρρητιώμενη παραμῆνει ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τοῦ προσώπου προσηνοῖσα ἐνδοσθενῶν ἐντύπωσιν. Ἐν τούτοις οὔτε ποῦδρα οὔτε ἀλοιφαὶ δύνανται νὰ ἀνασώσωνται ἢ νὰ ἐξωραίσουν τὸ νεκρὸν τοῦτο δέρμα, ἡ μόνη δ' ἐνδείκνυμένη φυσικὴ μέθοδος εἶνε ἡ ἐξωφάνωσις τῆς μαρμαριμένης ἐπιδημιῶδου διὰ τῆς ἀσπῆτινης, ἡ ὁποία ἀπορροφᾷ ἐντελῶς τὸ ἀδρανῆς τοῦτο δέρμα χωρὶς νὰ προσενησῇ τὴν παραμυκρὰν βλάβην. Ὁ κηρὸς ἀσπῆτινῆς τίθεται τὴν νύκτα, ὅπως αἱ ἀλοιφαὶ, καὶ τὴν πρωῖαν ἐξαιλείφεται διὰ τῆς πλύσεως, ἐξωφάνωμένου οὕτω παντὸς δυσαρέστου στίγματος ἀπὸ τοῦ προσώπου.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

«Μικρὸς Μασσαλιώτης» ἐδημοσίωσε πρὸ τίνος ἐπιστολὴν γάλλου ἀξιωματικοῦ τῶν κυνηγῶν τῶν ἄλπεων πολεμοῦντος εἰς τὰ Βόσγια, ἐκ τῆς ὁποίας παραλαμβάνομεν τὴν κάτωθι περιεκτικὴν: «Κατὰ τὰς πρώτας λάμψεις τῆς χαρραγῆς, θέλων νὰ κατοπετήσῃ μίαν ἐχθρικήν τηλεβολικὴν θέσιν, ὁ ὑπολοχαγὸς Χ...ἐγκατέλειψε τὸ χαράκωμα μας, ἐπροχώρησεν ἔρπον χωρὶς συνοδείαν ἕως εἰς τὰς πλησιόχωρα τῶν γεωργικῶν γραμμῶν. Ἄλλ' οἱ Γερμανοὶ ἀνεκαλύψαντες τὸ τολμηρὸν στρατήγημά του, τὸν

ἀφῆκαν νὰ πλησιάζῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο καὶ τὸν ἐτουφέκισαν σχεδὸν ἐκ τοῦ συστάθην.

Ἐτὴν ἡμέραν, ἐξησφαλίσμενοι εἰς τὰ χαράκωμάτα των, διὰ νὰ μᾶς περιπαύσωσι οἱ Γερμανοὶ, ἀνύψωσαν τὸ πτόμα τοῦ ἀνδρείου φίλου μας ἐπάνω εἰς τὰς ἐπιβολόχρας τῶν.

Μόλις εἶτε τὸν ἀγενῆ, τὸν τερατώδη τοῦτον θεατρικὸν χωρὶς κανὲν παράγγελμα, χωρὶς καμμίαν κραυγὴν, μὲ ἐν κοινῶν πτόμα, ὅλος ὁ λόγος μας, μὲ τὸν λοχαγὸν ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπίδησεν ἔξω ἀπὸ τὸ χαράκωμά του, καὶ ὡσῶν νὰ ὑπνοτίσθη ἀπὸ τὸ θέαμα τοῦ πτόματος, ὤρμησε πρὸς τὰ ἔμπρὸς διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν οὗτος ἀνάνδρως ἐκτεθειμένον ἦρωα.

Ἡ ἐπιθεσις ὑπῆρξε τὸσον ἀφιχνία τὸσον ὀρηκτικῆ, ὅστε ὁ φραγμὸς τῶν δονουτῶν στρατοπελεμάτων ὁ προστατεύων τὴν ἐχθρικήν γραμμὴν, ἀνετράπη πρὶν ἢ οἱ Γερμανοὶ συνέλθουν ἐκ τῆς ἐκπλήξεώς των. Ὅλοι οἱ Γερμανοὶ, εἴτινες εὗρισκοντο εἰς τὸ χαράκωμα ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν ἐπιβολόχρην. Ἀνελάθοντο τὸ πτόμα τὸ ὑπολοχαγῶς μας, ἀφοῦ ἐκυριεύσαμεν, σχεδὸν χωρὶς ἀπώλειαν ἐν χαράκωμα, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἤρθησμεν 210 ἐχθρικὰ πτόματα. Ὁ φίλος μου ἐξεδίκηθῃ!

«Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων» ἐκ τῶν σοβαρωτέρων Γαλλικῶν ἐφημεριδῶν, ἀνατρεχούσα εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ αἰτία τῆς Γαλλο-ρωσικῆς συμμάχιας διηγείται ἐν περιέρον ἐπιστόδιον εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην δέον νὰ ζητηθῇ ἡ πρώτη ἀφορμὴ τῆς συμμάχιας δύο Κρατῶν τὰ ὁποῖα ἀεὶποτε ἐμίσοντο.

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1888 ὁ πρίγκηψ Βλαδὶμηρος, ὅστις εὗρισκτο τότε εἰς Παρισίους, διετύπωσε τὴν ἐπιθυμίαν ἕως ἴσθι τὸν τότε πρωθυπουργὸν Φρεσυνῆ. Ὁ πρωθυπουργὸς μετέβη πρὸς ἐπισκεψῆν τοῦ Δουκῆ, ὅστις τῆ ἐξήτησεν ὡς δῶρον ἐν τουφεκίον συστήματος Λεμπέλ. Τὰ ἔπλα ταῦτα ἦσαν τὰ τελευταῖα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ δὲ Γαλλία ἐφέλατε ζηλοτύπως τὸ μυστικὸν τὸν μηχανισμό των.

Ὁ Φρεσυνῆ ἐκπλαγεῖς ἐκ τῆς παρακλήσεως τοῦ Μεγάλου Δουκῆ, ἐξήτησεν ἕως πρὶν ἢ ἀπαντήσῃ ὀριστικῶς συμβουλεύθη τοὺς συναδέλφους του καθὼς αὐτὸν ἀνῆλθοντο εἰς τὸ ὕλικὸν πολεμὸν δίδοναι μόνον κατόπιν διαταγῆς τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Οἱ ὑπουργοὶ ἀνεγνώρισαν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀρνηθῶν ἐν ἔπλον ὡς δῶρον εἰς τὸν Μέγα Δούκα, συγχρόνως ὅμως συμφωνήσαν ὅτι ἔπρεπε νὰ παρακληθῇ ὁ Μέγας Δοῦξ νὰ τηρήσῃ τὸ μυστικόν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑπέγραψε τὸ διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐτηρήθη μυστικῶν καὶ οὕτω παρεδόθησαν εἰς τὸν Μέγαν Δούκα ἐν ἔπλον Λεμπέλ μετὰ τῶν φρονιγῶν του.

Δύο μῆνας μετὰ ταῦτα ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλυθος τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας ἠρώτησε τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἐὰν ἦδύνατο νὰ προμηθεύσῃ ἐπὶ τῶν Ρωσικῶν στρατῶν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἔπλων Λεμπέλ. Τὸ ὑπουργεῖον Φρεσυνῆ ἐπέκθη τότε ὅτι παρουστάζετο εὐκαιρία βελτιώσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ Ρωσίας καὶ Γαλλίας καὶ συνήγεσεν. Ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλυθος ἔδωκε τότε παραγγέλλαν κατασκευῆς πεντάκωσιον χιλιάδων ἔπλων Λεμπέλ.

— Εὐχαρίστως θὰ κατασκευάσωμεν εἰς τὰ ἐργοστάσια τοῦ Κράτους τὰ ἔπλα ταῦτα εἰπεν ὁ Γάλλος πρωθυπουργός, ἀλλὰ θέλομεν νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐξέλθουν ἐκ τῶν ἔπλων αὐτῶν σφαῖραι ἐναντίον τῶν Γάλλων.

— Καὶ ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν αὐτὸ, ἀπήντησεν ὁ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος, καὶ δυνάμεθα νὰ σῶς δώσωμεν πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἐγγύησιν.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐπανάλαβε τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας πρὸς τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν καὶ οὕτω ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῶν διαπραγματεύσεων, αἰτινες κατέληξαν εἰς τὴν Γαλλο-ρωσικὴν συμμαχίαν. Διάφορα πολιτικὰ γεγονότα ἐπετάχυναν τὴν σύναψιν τῆς.

ΟΛΙΓΟΣΤΙΚΑ

— Συνεπεί τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκρίθη σκόπιμον νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος τῆς νηστείας, κατὰ τὴν παρούσαν Μεγάλῃν Τεσσαρακοστήν.

— Εἰς τὴν πίσιν τῶν Δυνάμεων κατὰ τὸν παρόντα ἀποκλεισθὸν σπουδαῖον ρόλον ἐπαιτῶν τὰ ὄπλα.

— Διαρκῶς εὐρίσκοντο ἐλλείποντα.

— Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀσμένως συνήψε δάνεια μετὰ τὸν Δήμον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐπαρροσποιοῦμένων ὑπὸ τῶν Δημαρχεῶντων κ. κ. Τσόχα καὶ Παυλιόδη χάριν δημιουργίας ἐργασίας ὑπὲρ τῶν ἀέργων ἐργατῶν.

— Ἡ πρωτοβουλία τῆς ἰδέας ὀφείλεται εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλισσαν καὶ τὸν κ. Τσελόν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν.

— Ἐπανεληγμένως συνήλθον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης διάφοροι Ἐπιτροπαὶ πρὸς σύσκεψιν. Σκοπὸς τῶν συσκέψεων αὐτῶν ἦτο ἡ ἀνεύρεσις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Δήμων μέσων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων δημοσίων ἀνάγκης ἢ καλλωπιστικῶν ἔργων πρὸς παροχὴν ἐργασίας εἰς τὰς δοκιμαζόμενας λαϊκὰς τάξεις.

— Ἐδημοσιεῦθη νομοθετικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἀνατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ ἀγορὰ διαφόρων τροφίμων ἢ εἰδῶν καταναλώσεως διὰ λογαριασμῶν τοῦ Κράτους καὶ πωληθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

— Κατὰ τὰς ἐφετεϊνάς Ἀπόκρουσιν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἀπηγορεύθη ἡ ἐμφάνισις προσωποδοφῶρων μεταμφιεσμένων.

— Κάποια ἀνυπότακτος κυρία δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ ἐξῆλθε στοὺς δρόμους μετὰ προσώπια.

— Ταύτην συνέλαβεν ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τσελόν κατελθὼν τῆς ἄμψεως τοῦ.

— Τὴν παρέδωκεν εἰς χωροφυλάκα μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον.

— Κατεδικάσθη εἰς εἰκοσιτετράωρον κράτησιν ἐπὶ παραβάσει ἀστυνομικῆς διατάξεως.

— Διὰ νομοθετικὸν Διατάγματος ἰδρυθῆ γένον Ὑπουργεῖον τὸ Δέκατον.

— Ἀνομόσην τοῦ «Ἐπιστιομοῦ καὶ τῆς Ἐπαρκείας» !!

— Τὰς ἐργασίας τοῦ νέου Ὑπουργεῖου ὠρίσθη ν' ἀναλάβῃ ὁ μεγαλοβιομήχανος κ. Ἐπαμ. Χαρολάω.

— Μετὰ τὴν ἀνοίξιν ἀρχίζει καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ καλλιτεχνικοῦ καταστήματος καπέλων τῆς κ. Εὐαγγελίας Μπουλόκου.

— Τὸ ὑπενηθμιζόμεν εἰς τὰς κομψὰς ἀναγνωστρίας μας.

— Ὅδὸς Ἐριμῶ ἀριθ. 10.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Φλωρεντίνῃ Τραγωδίᾳ. — Ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν Ἑταιρείαν «Τὰ Ἔργα» ἐξεδόθη ἡ «Φλωρεντίνῃ Τραγωδίᾳ» τοῦ Ὄσκαρ Οὐάιλντ. Τοῦ ἔργου προηγήθη ἕνα ἀπόσπασμα ἀνεκδότου ἔργου τοῦ συγγραφέως ἡ Ἀγία Ἑταιρεία ἢ ἡ Διαμαντοσκενασμένη. Μεταφραστὴς ὁ κ. Ν. Ποριώτης ὁ διαλεκτὸς μας λόγιος, ὁ ὁποῖος τόσο πολὺ ἔχει ἐμβυθύνει εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἄγγλου συγγραφέως.

Ἡ Φλωρεντίνῃ Τραγωδίᾳ ἔχει παιχθῆ πολλαῖς ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς καὶ διὰ τοῦτο ὅμως, ἴσως περισσότερον ἐπιθυμητὴ ἢ ἀνάγκασίς τῆς.

Τὸ κομψὸν βιβλίον τιμᾶται δραχμῆς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς κομψὸν τόμον ἐξέδωκεν ἡ Ἀγκυρα μίαν αἰσθητικὴν μελέτην περὶ τέχνης ὑπὸ τοῦ συναδέλφου κ. Γ. Βώκου, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Ζωγραφικὴ καὶ Γλυπτικὴ**». Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς στήριζόμενος ἐπὶ τῶν νεώτερον μελετῶν περὶ τῆς προόδου τῆς Ζωγραφικῆς καὶ Γλυπτικῆς ἐξετάζει ἐν ὀλίγοις ἀπὸ φιλοσοφικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἀπόψεως τὸ ζήτημα τῆς τέχνης. Τὸ βιβλίον αὐτὸ μὴ στερούμενον καὶ φιλολογικῆς ἀξίας, συνιστᾶμεν οὐ μόνον εἰς τοὺς καλλιτέχνους ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα φιλολογοῦντα.

Ἀρχετὰ Ἰατρικῆς καὶ Βιολογίας

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰατροῦ κ. Α. Κοῦζη, καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐκδοτικοῦ τμήματος τοῦ Ὄικου Γενικοῦ Ἐμπορίου «Ἀγκυρα» ἐκιδόμενον ἀπὸ ἐτῶν, ἐπιστημονικὸν αὐτὸ περιοδικόν, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτεργάζονται πάντες οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ καλύτεροι τῶν παρ' ἡμῖν ἰατρῶν βιολόγων, χημικῶν, φαρμακοποιῶν κλπ. εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου εἰς τὸ δωδέκατον τῆς ἐκδόσεώς του ἔτος.

Τὸ τεύχος τοῦ Ἰανουαρίου, ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν διπλοῦν μετὰ πλουσιωτάτην ἐπιστημονικὴν ὕλην. Μεταξὺ τῶν μελετῶν τῶν δημοσιευομένων εἰς τὸ διπλοῦν τοῦτο τεύχος ἀναφέρομεν τὰς σπουδαιότερας **Σ. Μηλιαράκη** Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου. **Αἰ** περὶ μανδραγόρα δεισιδαιμονία **Γ. Φωτεινοῦ** καθηγητοῦ Πανεπιστημίου. Ἐλκος τοῦ κάτω χεῖλους. **Α. Βαλέττα** ὀφθαλμιάτρον. Ἀλλοιώσεις τοῦ κερατοειδοῦς **Α. Γρηγοροπούλου** σχολικοῦ ἰατροῦ. Φυματίωσις καθὼς καὶ ἄρθρα τῶν κ. κ. **Ι. Κατσαρᾶ** καὶ **Μέρμηγκα** καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου **Σ. Λάμψα**, **Α. Καββαδία**, **Ε. Κοντολέοντος** ἰατρῶν καὶ **Δ. Τσακαλώτου** χημικοῦ κλπ.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἰς τὸ

LOURENCO MARQUÉS

ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
(ΕΠΙΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΛ)

Συνιστῶμεν ΘΕΡΜΩΣ καὶ ἰδίως εἰς τοὺς συμπατριώτας μας τὸ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Εἶνε τὸ καλλίτερον, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ Ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως.

Εἰς θέσιν κεντρικωτάτην μόλις ἀπέχον τρεῖς λεπτὰ ἐκ τοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς προκυμαίας.

Θερμὰ καὶ ψυχρὰ Λουτρά. Οἰκογενειακὴ περιποίησις. Ἡλεκτροφώτιστον. Κουζίνα Γαλλικὴ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 114

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

«Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΦΩΡΗΣΙΣ» τὸ συνιστᾶ ἰδιαίτερος.

Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

1—ΤΣΑΜΑΛΟΥ—1 Ὁραὶ ἐπισκέψεως 3-5 μ. μ.

Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΟΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΗΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ, ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Επί 13 ετη εν Βερολίω εκπαιδευθείς. Υφηγητής επί τριετίαν εν τῷ Πανεπιστημίῳ Βερολίνου. Συνεργάτης τοῦ Γυναικολογικοῦ Περιοδικοῦ Βερολίνου. Διευθυντής τῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Βερολίνου ἐπὶ πεντατίαν.

8—11 π. μ.—3—6 μ. μ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΖΗΝΩΝΟΣ 6 Α

Ο ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Λάμπαι ἀσετυλίνης διαφόρων συστημάτων καὶ τιμῶν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ ἐργοστάσια Γ. ΚΑ-ΖΑΓΑΗ θὰ ἐκπλήξουν τὴν πόλιν διὰ τὴν τελειότητα τῶν λαμπῶν. Πωλοῦνται εἰς τὸ κεντρικὸν πρα-τήριον. Σταθμὸς Λαυρίου, Χαλκοκονδύλη ἀριθ. 26.

ΚΟΝΙΑΚ

ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ

ΔΗΜΟΣΘ. ΠΟΥΡΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑΙ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων

Ἰδρυθέν τῷ 1870

Μεγάλαι ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, συγ-γραμμάτων, περιοδικῶν καὶ πάσης ποιότητος.

Μεγάλαι ἀποθήκαι εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πάσης προελεύσεως.

Ἀτμοκίνητα Ἐργοστάσια Καταστήγων, Φακέλλων καὶ φωτογραφικῶν χαρτονίων.

Μόνοι ἑκαρταὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπιστολικῶν, δελταρίων. Δεκάτι ἀπ ἀγγελίαι ἐκτελούμεναι τάχιστα. Ἐξεδό-θησαν ὡς κριτῶν 500 εἰδῶν μέχρι τοῦδε.

Ἀτμοκίνητον Τυπογραφεῖον μὲ 10 πιστήρια διὰ μικρὰς ἐπιμελεημένας ἐργασίας (Travaux de peville) ὡς καὶ διὰ μεγάλας καλλιτεχνικὰς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλῃ παρακατα-θήκῃ φωτογραφικῶν πλακῶν καὶ χάρτου διαφόρων προε-λεύσεων. Μόνοι ἀντιπρόσωποι τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν Impérial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΗΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀνακοινῶνται ὅτι μόναι ἰσχύουσαι ἄδεια πρὸς συλ-λογὴν ἐράνων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ εἶνε:

1) Ἡ ὑπὲρ προσφορᾶς λαϊκοῦ δώρου τῆ Α. Μ. τῷ Βασιλεὶ καὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος Αὐτοῦ, εἰς ἐπι-τροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πανεπιστάτου Μη-τροπολίτου.

2) Ἡ ὑπὲρ ἰδρύσεως οἰκονομικῶν συσπειρώσεων εἰς Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλληνίδων κυρίας Μπαλατᾶτζῆ.

Πᾶσα τυχὸν χορηγηθησομένη ἐν τῷ μέλλοντι ἄδεια συλλογῆς ἐράνων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ θέλει ἀνακοινωθῆ καὶ διὰ τοῦ ἡμερησίου Τύπου.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐὰν αἱ Ἀθῆναι δύνανται νὰ ὑπερφηρανεύονται διὰ τὰς τελευταίας σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους των, μία ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ κατὰστημα εἰς τὸ ὅποιον συνεκεντρώθη πλοῦσια ἐπίπλω-σις, ἀπαστράπτουσα καθαρῆς ὑπηρεσίας, μοναδικὴ ἀφθονία ἔλων τῶν εἰδῶν τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑ-ΣΤΙΚΗΣ καὶ τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΜΙΑΣ. Τὰ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ τοῦ κατέστησαν ὀνομαστά, ἔλα δὲ τὰ εἶδη τῆς ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΑΣ παρέχονται ἀφθονα, εὐθηνὰ καὶ μὲ ὕλικά ἐκλεκτά καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Κατόπιν ἔλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ἔλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουν θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντί-ζουν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνουσι καὶ ἀκόμη δικαιώτερον οἱ συγχάζοντες εἰς θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν δια-σκέδασιν των πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναψυκτικὸν των ἢ τὸ παρῳμένο γάλα των, ἢ τὴν ἀβρὸν κρέμαν των εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ-48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΑ. Δρ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαστήματα:

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεὶ, Θεσσαλονίχῃ, Καβάλ-λα, Ἰωαννίνοις, Χίῳ, Πάτραις, Σόρῳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ, Δαρύσση, Χανίοις, Ἡρακλεῖῳ Ρεθύμῳ καὶ Σάμῳ (λιμὴν Βαθέως).

Προσωρινὰ Πρακτορεῖα: ἐν ΑΗΜΝῳ (Κάστρον) καὶ ΚΕΡΚΥΡΑ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κων/πόλει. (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ μετὰ Πρακτορεῖον ἐν Σταμπολλί, Σμύρνῃ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ: Ἐν Ἀλεξανδρείῃ, καὶ Καίρῳ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῳ: (No 22 Fenchurch Street).

ΕΝ ΛΕΜΕΣῳ (Κύπρου).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Δ. Στεφάνου (Ἀντιπρόεδρος), Ἰάκωβος Μπουνιῆ (ἐν-τεταλμένος Σύμβουλος), Ἰω. Ἀθηνογένης, Κ. Βε-ροῦνη, Δ. Ζαφίρης, Σ. Εὐγενίδης, Π. Καραπάνος, Βαρόνος δὲ Νεφλίξ, Ἐμμ. Ροδοκανάκης Μ. Δάσκαρης καὶ Σ. Φούνης.

Γενικὸς Διευθυντής
Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διεύθυνσις τηλεγραφικὴ

Α ΜΗΝ-ΤΚΜΗΝ - ΑΘΗΝΟΣΕΛΕΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκτελεῖ προεφάλλησις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῳ. Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ἔξανα νομίσματα καὶ χαρτονο-μίσματα.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλε-γραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορητοικῶν.

Δέχεται τίτλους πρὸς φύλαξιν εἰσπράττει τοκομερί-δια καὶ πληρωμένους εἰς τὸ ἄριστον τίτλους ἔκτελεῖ χρηματικὰς ἐντολάς δέχεται ἀνεξόδως ἐγγραφὰς εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἔκτελεῖ πᾶσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν: ἀνταλλαγὰς, εἰσπράξεις δόσεων ἀσφαλείας κατὰ τῆς εἰς τὸ ἄριστον κληρώσεως κτ...

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρη-ματικὰς καταθέσεις: ὕψους ἐπὶ τόκῳ 3% ἐτησίως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ πρὸς 3 1/2% ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδο-τέας μετὰ 6μηνιας, πρὸς 4% διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος καὶ 5% διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα ἀπο-δοτέας. (Διὰ καταθέσεις ὕψους εἰς συνάλλαγμα ὕψους ἐπὶ Λογδίνου ἀποδοτέας εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς αὐ-τῆς πόλεως πληρώνει πρὸς τὸ παρὸν ἔξαιρετικῶς τό-κον 4% ἐτησίως). Ἐχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμειῶν ἐτησίως ἐπὶ τόκῳ 4% ἐτησίως.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτιλιακὰς ἐργασίας: ναυ-λώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμοῦ πλοιοκτητῶν ἢ φορητοικῶν πωλήσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων ἀσφα-λείας ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐναντίον παντὸς κινδύνου (θα-λάσσης καὶ πολέμου), ἐμπορευμάτων, τίτλων εἰσπρά-ξεις ἀβραίων ἀνθρακωσέων πλοίων, κτλ. κτλ.

Ἐχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιθυμητοὺς θεσμοὺς ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιασέων σιδηρῶν διαμερισμάτων ἐν τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς, ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρχ. 30—ἐτησίως καὶ ἀνω. Εἰδικὴ κλεις παραδίδεται εἰς ἕκαστον πελάτην δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος δύναται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν διαμερίσμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΙΓΓΡΑΞΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

3-ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ - 3

Διὰ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων σώζεστε οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας σας, ἀλλὰ προλαμβάνετε ἀπείρους νόσους τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων, τῶν ὠτων, τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν πνευμόνων, ὡς καὶ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος πολλακίως δὲ σώζεστε τὴν ζωὴν σας αὐτήν.

Συνιστῶμεν ἐνθέρμως τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα ὀδοντοίατρον κ. ΙΓΓΡΑΞΗΝ τοῦ ὁποῦ αἱ τρεῖς σκευασταὶ Ἑλιξίρια, Ὀδοντοκόνις καὶ Ἀδαμαντίνη, εἶνε μοναδικαὶ εἰς τὸ εἶδος των.

Διὰ τοῦ Ἀλιξιρίου παύει ἡ Ὀδονταλγία καὶ ἡ νευραλγία. Εἶνε συσκευασταὶ ἀλλάθηστοι καὶ ἀποτελεσματικῆ.

Πωλεῖται παρὰ τῆ ἰδίῃ ἀντὶ 2 δρ. τὸ φυλλάδιον.

3 — ΚΟΡΑΗ — 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

“ΜΟΥΣΙΚΗ,”

13-15 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 13-15

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙ' ΑΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΟΣ

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Σπ. Σαμάρα

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

240—Ὁ Παρᾶς	Δρ.	1.50
241—Σερενατίνα τοῦ Μπεμπέ	»	1.50
241—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance τῆς Δευκίης)	»	1.50
243—Πεταλοῦδα (Βᾶλς διὰ πιάνο μόνον)	»	1.—
247—Λευκὴ Πεταλοῦδα (Duetto)	»	1.50
248—Ἐρασμία—Πολυδεύκης (Tango)	»	1.50
ὄλα μαζὶ εἰς ἓνα τόμον	»	6.50

Ἀπὸ τὴν ὑπερέττα τοῦ κ. Θ. Ι. Σακελλαρίδου

ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΗΓΜΑΤΑ

251—Πῶ-Πῶ τί νὰ κάνω	»	1.25
252—Τρελλαίνομαι γιὰ κόρτε	»	1.25
253—Θυμᾶσαι ἓνα βράδυ (βάλς)	»	1.25
254—Εἶνε πεταχτὴ (Πόλκα)	»	1.25

Πιάνα καὶ ἀεροκύμβαλα ΣΤΑΡΡ μὲ μνηνιαὶς ὀσείες ἐκ δρ. 40.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια

Τροποποιηθείσης τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὄψει ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ δηλοποιεῖται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῆ Κεντρικῆ Καταστάτηματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὄψει ἢ ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοῦ δρ. 10,000 πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου εἰς 1 τοῖς % κατ' ἔτος Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενου τῆ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μηνῶν τοῦλάχιστον.

2 1/2 % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἓν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 τοῖς % διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον, ὡς καὶ διὰ τὰς πέρας τῶν 5 ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἐπι ἐντόκουσ καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἧτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖ ἐπὶ τόκῳ.

1 1/2 τοῖς % κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μηνῶν τουλάχιστον

2 » » » » » 1 ἔτους

2 1/2 » » » » » 2 ἐτῶν

3 » » » » » 4 ἐτῶν

4 » » » » » 5 ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

Ν. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΡΑΠΤΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛ. ΣΟΦΙΑΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 23

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΛΙΑΚΟΥ
ΚΛΑΔΕΥΧΝΑΙ ΡΑΠΤΑΙ ΤΗΣ Β. ΑΥΓΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 34

Πλουσιωτάτη Συλλογὴ ὀφασμάτων εἰς ὄλα τὰ γούστα καὶ ὄλους τοὺς χρωματισμοὺς.
Ἐκεῖ ἡ συνάντησις ὄλων τῶν κομψῶς ἐνδουομένων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

5 ΟΜΗΡΟΥ 5

Τὸ μοναδικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἠλεκτροκλινὴν ὀφελιέ.

Ἐξαγωγή ὀδόντων ὄλων ἀνοδύνης.

Κατασκευὴ ὀδοντοστοιχιῶν ἠγγυημένη.

Θεραπεία στόματος ἀποτελεσματικῆ.

ΟΜΗΡΟΥ 5—ΑΘΗΝΑΙ

Modes Chapeaux

ΠΕΠΕΡΑΧΗΣ ΜΑΝΤΟΥΚΑ

ΕΡΜΟΥ 38

Τὰ νεότερα καὶ τελειότερα Παρισινὰ μοντέλα εἰς ὄλα τὰ γούστα καὶ σχήματα.

38—ΕΡΜΟΥ—38

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

“Ο ΣΥΓΓΡΟΣ,”

Ἀριθμὸς 6—ΠΑΤΗΣΙΩΝ—Ἀριθμὸς 6

Ἀνακαινισθὲν τελείως ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας του.

